

Vastgesteld d.d. 17 juni 2013

Statusnummer	Procedurefase	Datum
01	Voorontwerp	November 2012
02	Ontwerp	Februari 2013
03	Vaststelling gemeenteraad	17 juni 2013

Inhoudsopgave

1. Bestemmingsplan De Nieuwe Haven 2013	5
1.1 Aanleiding	5
1.2 Opbouw De Nieuwe Haven	7
1.3 Vigerend planologisch kader	8
1.4 Leeswijzer	9
2. Beleidskader	11
2.1 Europees beleid.....	11
2.2 Rijksbeleid	13
2.3 Provinciaal beleid	30
2.4 Gemeentelijk beleid	34
3. Omgevingsaspecten	41
3.1 Inleiding	41
3.2 Geluid	41
3.2 Luchtkwaliteit	42
3.4 Bodemkwaliteit	44
3.5 Externe veiligheid	45
3.6 Bedrijven.....	50
3.7 Waterparagraaf (watertoets).....	51
3.8 Ecologie	55
3.9 Hoogtebeperkingen	56
3.10 Cultuurhistorie	61
3.11 Duurzaamheid	63
4. Ontwikkelingsvisie	65
4.1 Planologische en ruimtelijke uitgangspunten	65
4.2 Specifieke ontwikkelingen	66
5. Juridische aspecten	67
5.1 Inleiding	67
5.2 Onderdelen van het bestemmingsplan.....	67
5.3 Typen bestemmingsplannen	68
5.4 Systematiek van de planregels	68
6. Economische uitvoerbaarheid	75
6.1 Algemeen.....	75
6.2 Uitvoerbaarheid.....	75
7. Overleg en inspraak	77

1. Bestemmingsplan De Nieuwe Haven 2013

1.1 Aanleiding

Den Helder is de thuisbasis van de Koninklijke Marine, die hier over een eigen havencomplex beschikt. Nederland heeft als maritieme natie altijd een moderne marinevloot gehad, die onder andere bestaat uit fregatten, onderzeeërs, mijnenjagers, amfibische transportvaartuigen, bevoorraders, sleepers en onderzoekings-, landings- en duikondersteuningsvaartuigen.

Op het marinecomplex op de Nieuwe Haven bevindt zich een moderne werf, die onder meer is voorzien van een moderne schepenlift en een groot overdekt droogdok. Voor wat betreft faciliteiten, is dit één van de modernste werven van Europa. Verder zijn op het complex diverse onderhoudsbedrijven en opleidingsinstituten gevestigd. Bijzonder hieronder zijn het Duikmedisch Centrum en de Defensie Duikschool die over geavanceerde faciliteiten beschikt om duikers uit zowel de offshore- als de maritieme industrie te behandelen na duikongevallen.

Tussen de marinebedrijven en de civiele bedrijven bestaat een goede relatie ten aanzien van het uitwisselen van werk, kennis en gegevens. Het civiel medegebruik van de marine haven zal waarschijnlijk verder gaan toenemen. Het bestemmingsplan zal dit gebruik gaan faciliteren.

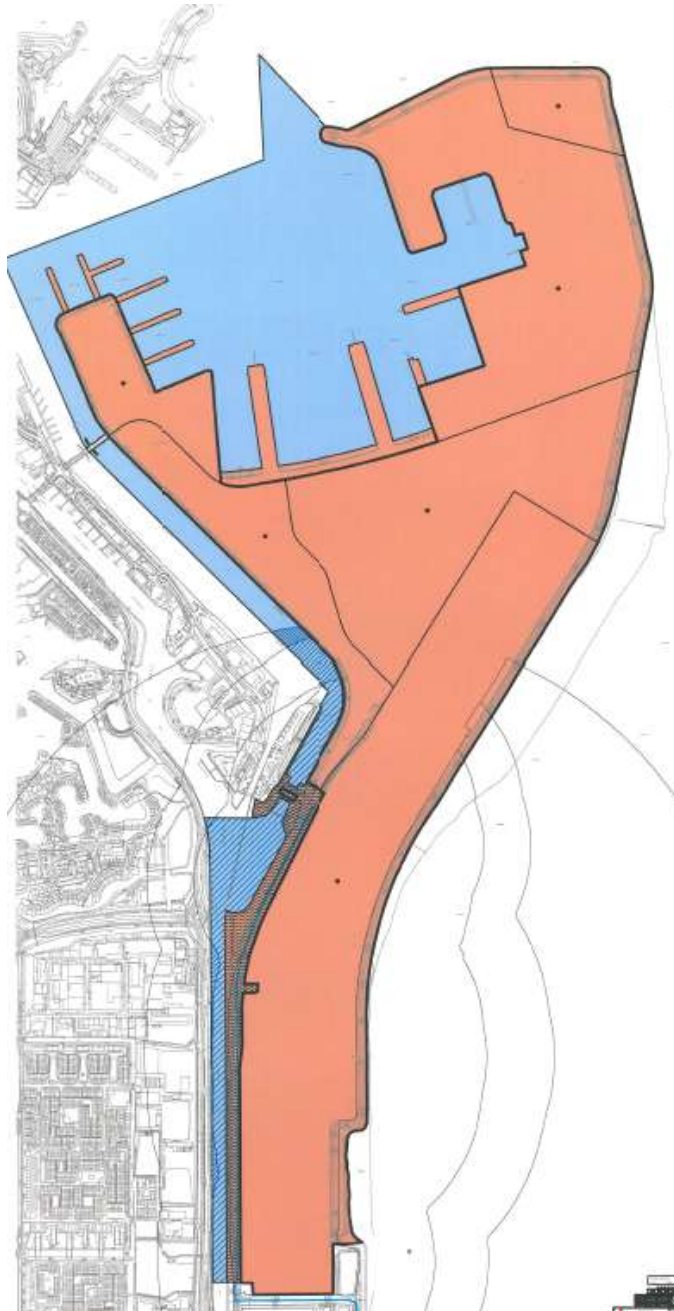
Het volledige plangebied is in eigendom van het Rijk en de defensiebelangen zijn ten aanzien van het gebruik altijd leidend geweest. Het oude bestemmingsplan regelde daarom alleen het gebruik en ten aanzien van de bouwmogelijkheden was de maximale bouwhoogte van 15 meter uit de gemeentelijke bouwverwording van toepassing. Dit leidde tot een zeer flexibel plan.

Om de bovengenoemde reden is daarom ook voor dit plan gekozen voor een zo flexibele mogelijke invulling, waarbij wel de eisen die het Rijk zelf stelt aan bestemmingsplannen voor defensie zijn overgenomen.

Ook heeft een actualisatie van het vigerende planologische regime plaatsgevonden, zo is de PKB Waddenzee meegenomen, die ten tijde van het vorige herziening van plan in 1976 nog niet van toepassing was.

Een herziening van een bestemmingsplan dient formeel iedere tien jaar plaats te vinden, om ervoor te zorgen dat bestemmingsplannen niet verouderen. De plan inhoud moet namelijk overeenkomen met de feitelijke of gewenste situatie ter plaatse. Het nu geldende bestemmingsplan dateert uit 1971 met een gedeeltelijke herziening in 1976.

Het plangebied wordt aan alle kanten behalve het zuiden begrensd door water, te weten het Noordhollands kanaal, Het Nieuwe Diep, De nieuwe Haven, Het Marsdiep en de Waddenzee. Aan de Zuidkant grenst het aan het industrieterrein Oostoever.

1.2 Opbouw De Nieuwe Haven

Tot na de tweede wereldoorlog bestond de marinehaven van Den Helder uit de aanlegmogelijkheden aan het Nieuwe Diep, en voor reparatie de rijkswerf Willemsoord.

Den Helder en het Nieuwediep anno 1793. Noord-Hollands Archief, collectie Provinciale Atlas Noord-Holland.

Na de tweede wereldoorlog werd in het kader van de wederopbouw mede besloten tot het realiseren van een nieuwe haven voor de Marine. Deze zou gerealiseerd worden in de toenmalige Waddenzee tegen de toenmalige strekdam.

In de marinebegroting voor het jaar 1951 blijkt, dat er voor de komende twaalf maanden 25 miljoen gulden aan de marinehaven zal worden besteed. Al op 17 mei 1949 wordt met de werkzaamheden aan de nieuwe haven begonnen: in het begin onder grote geheimhouding. Er wordt een nieuwe stalen damwand gemaakt met een lengte van 260 meter. In 1952 wordt de oude strekdam voor een deel afgegraven. De dagen van het Kuitje zijn geteld, evenwijdig aan de Koegrasser Zeedijk is een nieuwe dijk gelegd die aan de noordzijde grenst. Daardoor wordt een terrein verkregen waarop o.a. de Pyrotechnische Diensten kunnen worden gevestigd. Voor de pieren en kademuren van de nieuwe haven worden bouwputten gemaakt, een oostelijke en een westelijke. Deze bouwputten zijn eigenlijk polders, die op het wad veroverd zijn. De haven wordt tot 11 meter diep uitgebaggerd en ook zo de toevaartgeul naar de haven (250 meter lang en 170 meter breed). De baggergrond wordt gebruikt voor het haventerrein.

Het eerste deel van de haven wordt op 2 juli 1954 geopend door HM "Karel Doorman", die met Prins Bernhard aan boord een voor de haveningang gespannen kabel stuk vaart. Enkele jaren later is de haven geheel klaar.

1.3 Vigerend planologisch kader

Het bestemmingsplan is een complete herziening van de geldende plannen die van toepassing zijn op het plangebied. De hieronder opgenomen afbeelding geeft een overzicht van de uitwerkings- en bestemmingsplannen die geheel of gedeeltelijk (wegens het deels liggen buiten het plangebied) komen te vervallen bij het van kracht worden van dit bestemmingsplan. De data van vaststelling en goedkeuring van deze plannen staan eveneens vermeld.

Nummer plan	Naam plan	Datum vaststelling	Datum goedkeuring
33	- Oostoever	09-12-1970	23-11-1971
33	- Oostoever 1 ^e herziening	05-11-1975	31-08-1976

1.4 Leeswijzer

In hoofdstuk 2 wordt ingegaan op het relevante ruimtelijke beleid op nationaal, provinciaal, regionaal en gemeentelijk niveau. De omgevingsaspecten die voortvloeien uit het bestemmingsplan worden in hoofdstuk 3 beschreven. Hoofdstuk 4 bevat de ontwikkelvisie voor het gebied. De (juridische) toelichting bij de regels van het bestemmingsplan wordt in hoofdstuk 5 beschreven. In hoofdstuk 6 wordt ingegaan op de economische uitvoerbaarheid van het bestemmingsplan en in hoofdstuk 7 wordt het overleg dat in het kader van het bestemmingsplan is gevoerd met verschillende instanties uit één gezet.

2. Beleidskader

Bij het toekennen van bestemmingen in het plangebied De Nieuwe Haven is het van belang de doorwerking na te gaan van eerder vastgesteld ruimtelijk beleid van de overheid. Hierbij is een groot aantal beleidsstukken van de overheid van belang, zowel Europees, van het Rijk, de provincie, als de gemeente Den Helder.

De doorwerking van het beleid van hogere overheden en van het wettelijk kader komt eveneens aan de orde bij de toets aan de omgevingsaspecten. Het bestemmingsplan moet voldoen aan de wettelijke vereisten van de Watertoets, archeologische wetgeving, externe veiligheid, de wetgeving ten aanzien van luchtkwaliteit, etc.

2.1 Europees beleid

2.1.1 Kaderrichtlijn Water

De Kaderrichtlijn Water (KRW) heeft tot doel landoppervlaktewater, overgangswater, kustwateren en grondwater te beschermen om:

1. van water afhankelijke ecosystemen in stand te houden en te verbeteren;
2. de beschikbaarheid van water veilig te stellen en het duurzaam gebruik te bevorderen;
3. het aquatisch milieu in stand te houden en te verbeteren door het voorkomen van verontreiniging;
4. de gevolgen van overstroming en droogte te beperken.

Deze kaderrichtlijn is onderdeel van het gemeentelijk beleid en daardoor ook van het ruimtelijk beleid. In dat verband speelt het Nationaal Bestuursakkoord Water, dat op 25 juni 2008 onder andere in verband met de implementatie van deze richtlijn is geactualiseerd. In dit akkoord zijn de inspanningen beschreven om de waterhuishouding tegen de achtergrond van de richtlijn en de nieuwe klimaatscenario's op orde te brengen en te houden. Dit geactualiseerde bestuursakkoord is uitgangspunt voor het ontwikkelen en uitvoeren van ruimtelijke plannen.

De Kaderrichtlijn Water (KRW) moet er voor zorgen dat in 2015 het Europese oppervlakteen grondwater een 'goede toestand' heeft bereikt. Rijkswaterstaat Noord Nederland heeft omdat het gebied is gelegen buiten de primaire waterkering gewerkt aan de uitwerking van de richtlijn. Dit gebeurde samen met alle overheden en in overleg met maatschappelijke organisaties.

2.1.2 Europese richtlijn over de beoordeling en het beheer van overstromingsrisico

Deze richtlijn heeft tot doel een kader voor de beoordeling en het beheer van overstromingsrisico's vast te stellen, ten einde de negatieve gevolgen te beperken, die overstromingen in de Gemeenschap voor de gezondheid van de mens, het milieu, het cultureel erfgoed en de economische bedrijvigheid met zich brengen. Zie de nota Water in beeld 09 'Voortgangsrapportage over het waterbeheer in Nederland in het jaar 2008' (nota Water in Beeld).

2.1.3 Europese Aanbeveling betreffende de uitvoering van een geïntegreerd beheer van kustgebieden

Deze aanbeveling (zie Rapportage over implementatie in Nederland december 2005) is gericht op:

1. bescherming van het kustmilieu;
2. erkenning van de bedreiging van kustgebieden;
3. erkenning van de gevaren, die voortvloeien uit de stijging van de zeespiegel en de steeds frequentere en heviger stormen;
4. passende ecologisch verantwoorde maatregelen ter bescherming van kustgebieden alsmede van woongebieden en cultureel erfgoed langs de kust;
5. duurzame economische mogelijkheden en werkgelegenheid;
6. een functionerend maatschappelijk en cultureel systeem in de lokale gemeenschappen;
7. voldoende voor het publiek toegankelijke gebieden voor zowel recreatie als voor esthetische doeleinden;
8. het behouden en bevorderen van samenhang tussen afgelegen kustgemeenschappen;
9. een betere coördinatie van de acties, die door alle betrokken autoriteiten, zowel op zee als op het land worden ondernomen bij het beheer van de wisselwerking tussen de zee en het land.

2.2 Rijksbeleid

2.2.1 Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (2011) en Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro)

Op 14 juni 2011 heeft het kabinet het ontwerp van de Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (SVIR) aan de Tweede Kamer gestuurd met daarbij een ontwerp Algemene maatregel van bestuur (AMvB) Ruimte (Barro).

In de structuurvisie is aangegeven dat het Rijk drie hoofddoelen heeft:

- a. Het vergroten van de concurrentiekracht van Nederland door het versterken van de ruimtelijk-economische structuur van Nederland;
- b. Het verbeteren, in standhouden en ruimtelijk zeker stellen van de bereikbaarheid waarbij de gebruiker voorop staat;
- c. Het waarborgen van een leefbare en veilige omgeving waarin unieke natuurlijke en cultuurhistorische waarden behouden zijn.

Uit deze drie hoofddoelen komen onderwerpen voort die van nationaal belang zijn. Structuurvisies hebben geen bindende werking voor andere overheden dan de overheid die de visie heeft vastgesteld. De nationale belangen uit de structuurvisie die juridische borging vragen, worden daarom geborgd in de AMvB Ruimte. Deze AMvB wordt aangeduid als het Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro). Deze AMvB is gericht op doorwerking van nationale belangen in gemeentelijke bestemmingsplannen en zorgt voor sturing en helderheid van deze belangen vooraf. Bij de inwerkingtreding van de SVIR en het Barro zullen de Nota Ruimte, de Realisatieparagraaf Nationaal Ruimtelijk Beleid en de Nota Mobiliteit komen te vervallen.

De Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte is op 22 november 2011 onder aanvaarding van een aantal moties door de Tweede Kamer aangenomen en deze is op 13 maart 2012 in werking getreden. Op 30 december 2011 is het Barro in werking getreden. Daarna zijn een aantal aanvullingen gekomen waarvan de laatste op 1 oktober 2012 in werking is getreden.

In het Barro zijn bepalingen opgenomen ten aanzien van:

- a. Rijksvaarwegen;
- b. Project Mainport ontwikkeling Rotterdam;
- c. Kustfundament;
- d. Grote rivieren;
- e. Waddenzee en waddengebied;
- f. Defensie;
- g. Hoofdwegen en hoofdspoorwegen;
- h. Elektriciteitsvoorziening;

- i. Buisleidingen van nationaal belang voor vervoer van gevaarlijke stoffen;
- j. Ecologische hoofdstructuur;
- k. Primaire waterkeringen buiten het kustfundament;
- l. IJsselmeergebied (uitbreidingsruimte);
- m. Erfgoederen van uitzonderlijke universele waarde.

Vertrouwen in medeoverheden is de basis voor het decentraliseren van beslissingsbevoegdheid. Om die reden bevat deze structuurvisie een beperkter aantal nationale belangen dan voorheen en bevat de AMvB Ruimte minder regels dan eerder was voorgenomen. Het Rijk gaat er vanuit dat de nationale ruimtelijke belangen die via wet- en regelgeving aan andere overheden opgedragen worden door hen goed worden behartigd. Waar de AMvB Ruimte bepalingen bevat aangaande gemeentelijke bestemmingsplannen gaat het Rijk er vanuit dat deze doorwerking krijgen. Het Rijk zal de bestemmingsplannen dan ook niet (tijdens de vaststellingsprocedure) toetsen op een correcte doorwerking van nationale ruimtelijke belangen. Wel zal het Rijk door middel van systeem- of themagerichte onderzoeken achteraf nagaan of bestemmingsplannen aan nationale wet- en regelgeving voldoen.

In dit bestemmingsplan dient rekening te worden gehouden met de onderwerpen 'Kustfundament', 'Waddenzee en waddengebied' en 'Defensie'.

Het onderwerp 'Primaire waterkeringen buiten het kustfundament' is nog niet opgenomen in de Barro. Deze onderwerpen zullen daarom aan bestaand beleid/wetgeving worden getoetst zoals opgenomen in hoofdstuk 3.

Kustfundament

Ten aanzien van het 'Kustfundament' is het plangebied gelegen buiten de begrenzingen van het kustfundament. Daardoor hoeft er geen verdere toetsing plaats te vinden.

Waddenzee en waddengebied

Het plangebied maakt geen onderdeel uit van de Waddenzee, wel ligt het binnen het Waddengebied (het hele grondgebied van de gemeente Den Helder valt hierin).

Hierdoor is artikel 2.5.6 Barro van belang voor dit bestemmingsplan. In dit artikel is geregeld dat op een bestemmingsplan dat betrekking heeft op het waddengebied, dat nieuw gebruik of nieuwe bebouwing dan wel een wijziging van bestaand gebruik of bestaande bebouwing mogelijk maakt en daardoor afzonderlijk of in combinatie met ander gebruik of andere bebouwing significante gevolgen kan hebben voor de landschappelijke of cultuurhistorische kwaliteiten de artikelen 2.5.4 en 2.5.5 van het Barro van overeenkomstige toepassing zijn.

Artikel 2.5.2 Barro geeft aan dat als landschappelijke kwaliteiten van de Waddenzee aangemerkt worden de rust, weidsheid, open horizon en natuurlijkheid met inbegrip van de duisternis.

Significante gevolgen voor de landschappelijke kwaliteiten zijn uitgesloten, omdat de maximale bouwhoogte binnen het plangebied is beperkt is tot 15 meter. Vanaf de Waddenzee wordt het terrein afgescheiden door een zeewering met een hoogte van 10 meter, hierdoor zal nieuwbouw slechts in beperkte mate zichtbaar zijn vanaf de Waddenzee. Deze nieuwbouw zal gezien zijn maximale hoogte aansluiten bij de bebouwing die al aanwezig is op het Marineterrein, waardoor ook hier geen sprake zal zijn van significante gevolgen. Voor de gebouwen die hoger zijn, is de maximale bouwhoogte in de regels gesteld op de bouwhoogte van het bestaande gebouw.

Tot slot zal er geen significante toename zijn van licht omdat de defensieactiviteiten zich in tegenovergestelde richting van de Waddenzee richten namelijk op de haven.

Op de bovengenoemde wijze zullen er geen significante effecten zijn op de rust, weidsheid, open horizon en natuurlijkheid met inbegrip van de duisternis.

Voor alle duidelijkheid is hieronder een afbeelding opgenomen van het gebied gezien vanaf het Waddengebied. Waarbij als referentie de hoogte van het Dok met 45 meter aangehouden kan worden.

Artikel 2.5.2 Barro geeft bovendien aan dat als cultuurhistorische kwaliteiten van de Waddenzee aangemerkt worden:

1. de in de bodem aanwezige archeologische waarden, en
2. de overige voor het gebied kenmerkende cultuurhistorische structuren en elementen, bestaande uit:
 - a. historische scheepswrakken;
 - b. verdronken en onderslibde nederzettingen en ontginningssporen, waaronder de dam Ameland-Holwerd;
 - c. zeedijken en de daaraan verbonden historische sluisen, waaronder het ensemble Afsluitdijk;
 - d. landaanwinningswerken;
 - e. systeem van stuifdijken;
 - f. systeem van historische vaar- en uitwateringsgeulen, en
 - g. kapen.

Bovengenoemde zaken zijn niet aan de orde binnen dit bestemmingsplan waardoor er geen gevolgen zijn ten aanzien van cultuurhistorische kwaliteiten van de Waddenzee.

Naast artikel 2.5.6 Barro kunnen ook de artikel 2.5.10 (havens en bedrijventerreinen) die het verbied zeegerichte havenuitbreidingen (met uitzondering van de TESO-haven) mogelijk te maken en artikel 2.5.12 (bebouwing in het waddengebied) van toepassing zijn.

Van een zeegerichte havenuitbreiding is in dit bestemmingsplan geen sprake, en daardoor met betrekking tot dit bestemmingsplan niet aan de orde.

Artikel 2.5.12. Barro (bebouwing in het waddengebied) geeft de volgende aanvullende bepalingen:

1. Onverminderd wat elders in dit besluit is bepaald ter zake van bebouwing, stelt een bestemmingsplan dat betrekking heeft op het waddengebied, dat het oprichten van nieuwe bebouwing mogelijk maakt:
 - a. in het stedelijk gebied: regels die ertoe strekken dat de maximaal toelaatbare bouwhoogten aansluiten bij de hoogte van de bestaande bebouwing, en
 - b. buiten het stedelijk gebied: regels die ertoe strekken dat de maximaal toelaatbare bouwhoogten alsmede de aard of de functie van nieuwe bebouwing passen bij de aard van het omringende landschap.
2. Een bestemmingsplan voor zover het betrekking heeft op havengerelateerde en stedelijke bebouwing in Den Helder, Harlingen, Delfzijl en de Eemshaven kan afwijken van het eerste lid, aanhef, en onder a, met dien verstande dat de nieuwe bebouwing blijft binnen de verticale bebouwingscontour.

Artikel 2.5.12 sluit daarmee aan op de bepalingen uit artikel 2.5.6. In het bijzonder het tweede lid geeft aan dat binnen de bestaande verticale bebouwingscontour gebleven moet worden. Zoals eerder aangegeven met foto's aangetoond is de maximale bouwhoogte voor nieuwbouw binnen het plangebied 15 meter. Deze hoogte is ruimschoots lager dan de hogere gebouwen binnen het plangebied die ten aanzien van hun hoogte conserverend bestemd zijn.

Defensie (Art 2.6 Barro)

Militairterrein (Art 2.6.2 Barro)

Ten aanzien van 'Defensie' is van belang dat een gedeelte van het militaire terrein de Nieuwe Haven is gelegen binnen de het plangebied.

Daarnaast lopen er binnen het plangebied een aantal belemmeringzones, die betrekking hebben op het militaire (mede)gebruik van die gronden. Daar waar van toepassing zal het betreffende Barro artikel worden voorzien van commentaar.

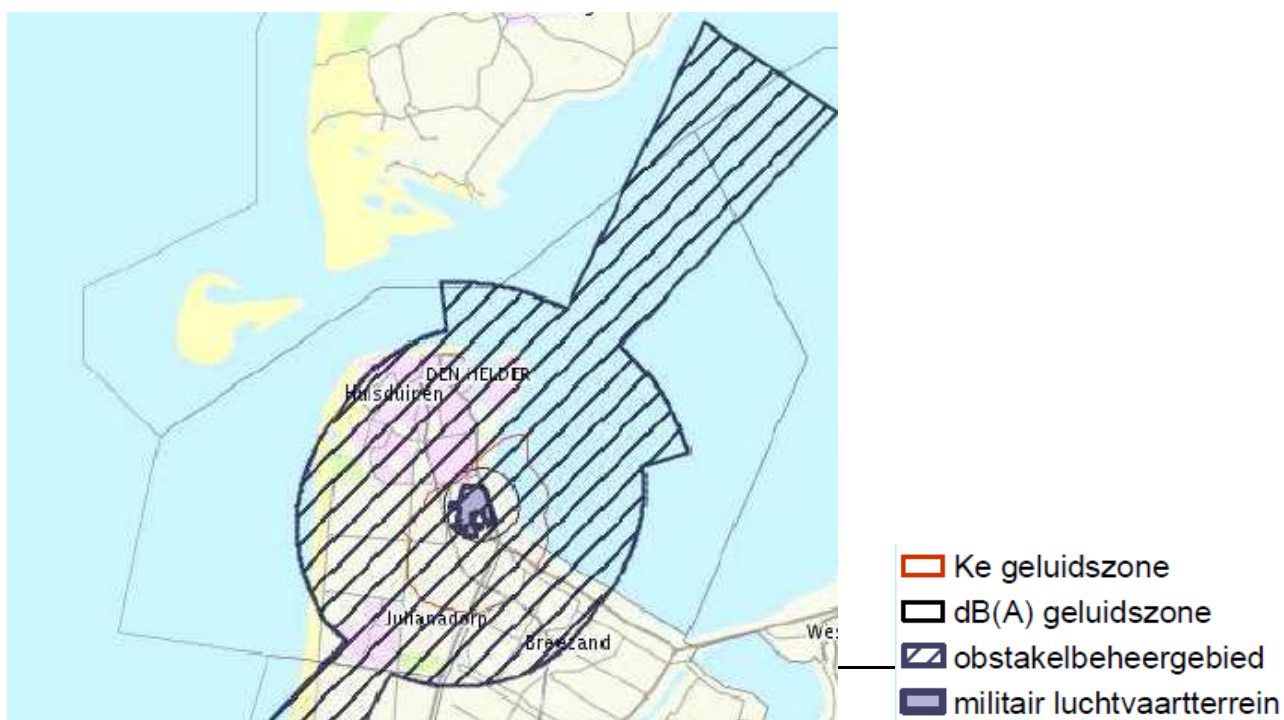

Kaart Militaire terrein

Op grond van artikel 2.6.3 Barro dienen militaire terreinen bij de eerstvolgende herziening van een bestemmingsplan dat betrekking heeft op die terreinen de bestemming «Maatschappelijk – militair terrein» te krijgen en mogen er geen bestemmingen worden opgenomen die een belemmering kunnen vormen voor de functionele bruikbaarheid van dat terrein.

Militaire luchtvaartterreinen en beperkingen in de nabijheid daarvan in verband met geluid en veiligheid (Artikel 2.6.4. Barro)

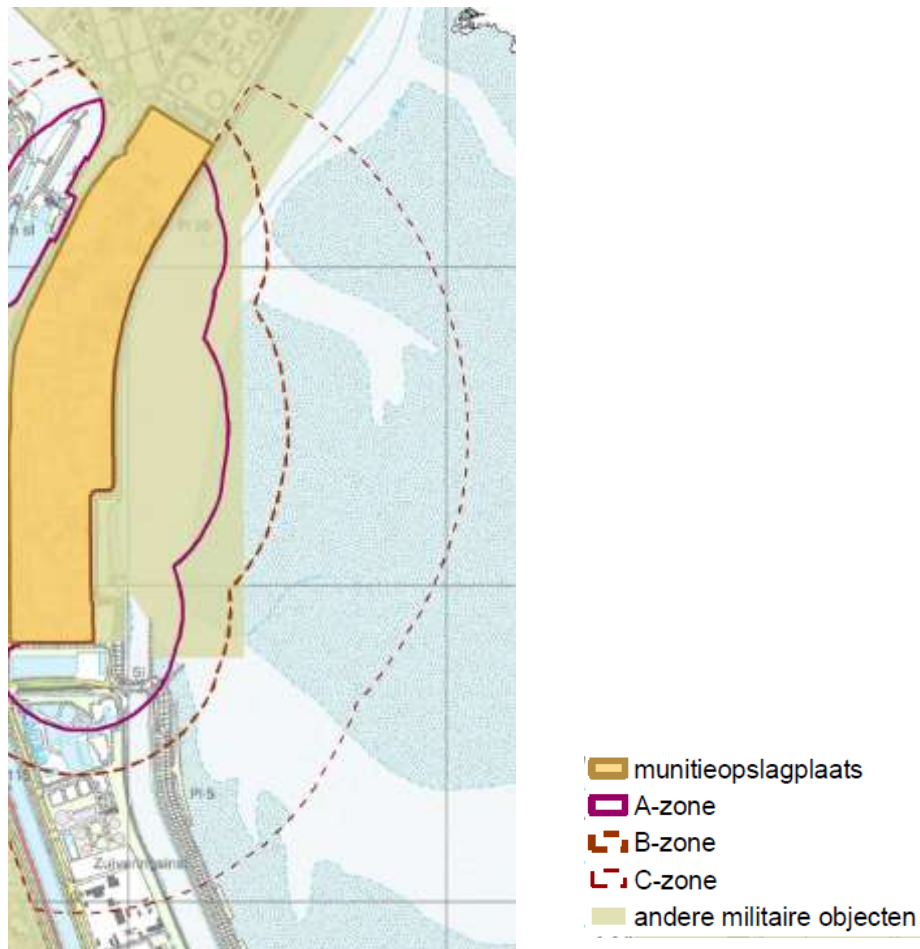
In artikel 2.6.4, vierde lid van het Barro is geregeld dat de maximaal toelaatbare hoogte van objecten in, op of boven de grond in een obstakelbeheersgebied in overeenstemming moet zijn met artikel 16 van het Besluit militaire luchthavens.

Daarin is het volgende geregeld:

1. De maximaal toelaatbare hoogte van objecten in, op of boven de grond, die op 25 juni 2004 niet in het obstakelbeheersgebied aanwezig waren is, in verband met de veiligheid van het luchthavenluchtverkeer, in overeenstemming met de blijkens een in de Staatscourant bekend gemaakte mededeling van Onze Minister van kracht zijnde versie van de NATO Standardization Agreement nr. 3759 inzake NATO Supplement to ICAO DOC 8168-OPS/611, Volume II, for the preparation of instrument approach and departure Procedures – AATCP-1(B).
2. De maximaal toelaatbare hoogte van objecten in, op of boven de grond, die op 1 november 2006 niet in het obstakelbeheersgebied aanwezig waren, is, in verband met de veiligheid van het landen van luchtvaartuigen met behulp van een instrument landingsstelsel, in overeenstemming met de blijkens een in de Staatscourant bekend gemaakte mededeling van Onze Minister van kracht zijnde versie van de ICAO EUR DOC 015.
3. Het beeld van de op de luchthaven aanwezige radar mag niet worden verstoord als gevolg van de hoogte van objecten in, op of boven de grond.

Munitieopslagplaats (art. 2.6.5 Barro)

In artikel 2.6.5. Barro is geregeld hoe een militaire munitieopslagplaats bestemd dient te worden indien deze niet is gelegen binnen een militair gebied alsook de daarbij behorende veiligheidszones (A-zone, B-zone en C-zone, waarbij de A-zone de kleinste afstand tot de munitieopslagplaats heeft en de C-zone de grootste afstand. De munitieopslag is gevestigd binnen het plangebied van het bestemmingsplan De Nieuwe Haven 2013 waardoor artikel 2.6.7 Barro (gebruik binnen de veiligheidszones) van toepassing is.

Artikel 2.6.7. Barro geeft met betrekking tot bestemmingsplannen aan dat:

1. Bij de eerstvolgende herziening van een bestemmingsplan dat betrekking heeft op gronden, gelegen binnen de veiligheidszoning van een militaire munitieopslagplaats of een civiele inrichting voor activiteiten met explosieven wordt de gebiedsaanduiding van de veiligheidszones opgenomen.
2. Bij de eerstvolgende herziening van een bestemmingsplan dat betrekking heeft op gronden binnen de begrenzing van de A-zone worden:
 - a. geen bestemmingen opgenomen die het oprichten van kwetsbare of beperkt kwetsbare objecten als bedoeld in het Besluit externe veiligheid inrichtingen mogelijk maken, of de aanleg van autowegen, autosnelwegen, spoorwegen of druk bevaren waterwegen, parkeerterreinen of recreatieve voorzieningen toestaan, en
 - b. geen agrarische bestemmingen opgenomen die niet kunnen worden gerealiseerd zonder een meer dan incidentele aanwezigheid van enkele personen.
3. Bij de eerstvolgende herziening van een bestemmingsplan dat betrekking heeft op gronden binnen begrenzing van de B-zone worden geen bestemmingen opgenomen die het oprichten van kwetsbare of beperkt kwetsbare objecten als bedoeld in het Besluit externe veiligheid inrichtingen toestaan.
4. Bij de eerstvolgende herziening van een bestemmingsplan dat betrekking heeft op gronden binnen de begrenzing van de C-zone worden geen bestemmingen opgenomen die het oprichten van bouwwerken mogelijk maken met vlies- of gordijngevel constructies of grote glasoppervlakten en waarbinnen zich doorgaans een groot aantal personen bevindt.
5. . Onze Minister, in overeenstemming met Onze Minister van Defensie, kan regels stellen voor de beoordeling van de veiligheidssituatie en het risico van voorgenomen activiteiten in de veiligheidszones.

In de planregels en –verbeelding is door middel van een gebiedsaanduiding ‘Veiligheidszone-Munitie’ de bovengenoemde artikelen overgenomen en verwerkt.

zend- en ontvangstinstallaties en beperkingen in de nabijheid daarvan (artikel 2.6.8. Barro)

1. Bij de eerstvolgende herziening van een bestemmingsplan dat betrekking heeft op een zend- en ontvangstinstallatie buiten een militair luchtvaartterrein, wordt voor die gronden de bestemming «Maatschappelijk – militaire zend- en ontvangstinstallatie» opgenomen en worden geen bestemmingen opgenomen die een belemmering kunnen vormen voor de functionele bruikbaarheid van die zend- en ontvangstinstallatie.

Het is op grond van IMRO 2012 niet mogelijk twee enkelbestemmingen te leggen op een gebied.

Binnen het plangebied is het militaire terrein De Nieuwe Haven bestemd als Maatschappelijk- Militair terrein (art 2.6.2 Barro). Tevens zou op grond van artikel 2.6.8 Barro voor hetzelfde terrein de bestemming Maatschappelijk – militaire zend- en ontvangstinstallatie dienen te worden opgenomen. Gekozen is om de eerste bestemming op te nemen en daarbij tevens te vermelden dat het gebied tevens gebruikt kan worden ten behoeven van zend- en ontvangstinstallaties.

2. Bij de eerstvolgende herziening van een bestemmingsplan dat betrekking heeft op een bouwbeperkingengebied rondom een zend- en ontvangstinstallatie buiten een militair luchtvaartterrein, worden geen bestemmingen opgenomen die een wijziging bewerkstelligen die het oprichten van bouwwerken hoger dan 22 meter gemeten vanaf het maaiveld mogelijk maken.

Binnen het plangebied worden geen nieuwe bouwwerken binnen de bovengenoemde zone mogelijk gemaakt.

Zoals ook uit paragraaf 3.9 van deze plantoelichting blijkt is het voorliggende bestemmingsplan niet in strijd met deze bepalingen.

2.2.2 ontwerp 1e aanvulling Barro (gepubliceerd 01-07-2011)

Op 1 juli 2011 is het ontwerp van de w1e aanvulling Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro). Gepubliceerd. Deze aanvullende regels zullen na vaststelling een leemte van de regels in de Barro opvullen.

Hieronder wordt ingegaan op de verschillende hoofdstukken die in de Barro ontbraken.

Rijkswaawegen Art 2.2

In dit artikel wordt gesteld dat dit artikel niet van toepassing is op de Noordzee en de Waddenzee.

Ecologische hoofdstructuur Art 2.10

Artikel 2.10 betreffende de ecologische hoofdstructuur is alleen van toepassing voor op land liggende gebieden. Hoewel de Waddenzee en Noordzee behoren tot de ecologische hoofdstructuur zijn deze regels hierop niet van toepassing.

Primaire waterkeringen buiten het kustfundament Art 2.11

In deze aanvullende regels in de Barro wil men de primaire waterkering en de daarbij behorende beschermingszones buiten het kustfundament regelen. (zie ook paragraaf 2.1.1 onder kustfundament) Voor de regels behorende bij de gebieden gelegen buiten het kustfundament wordt verwezen naar de wijze waarop de primaire waterkering en beschermingszone binnen het kustfundament binnen een bestemmingsplan aangegeven dient te worden.

Daarnaast wordt bepaald dat de gronden waarop een primaire waterkering ligt of die de functie van primaire waterkering heeft, of beschermingszones, geen wijziging plaatsvindt van de bestemming van dat gebied ten opzichte van het voorafgaande geldende bestemmingsplan, voor zover de nieuwe bestemming ontwikkelingen mogelijk maakt die het onderhoud, de instandhouding of de versterking van de primaire waterkering kunnen belemmeren.

In het bestemmingsplan De Nieuwe Haven 2013 zal worden aangesloten bij het IMRO model. De primaire waterkering zal daar waar het van toepassing is worden bestemd met een dubbelbestemming, en de bijbehorende beschermingszone zal worden opgenomen met een vrijwaringszone. Ten opzichte van het vorige bestemmingsplan zullen geen nieuwe activiteiten worden mogelijk gemaakt.

2.2.3 Nationaal waterplan

Het Nationaal Waterplan is opgesteld op basis van de Waterwet. Het Nationaal Waterplan is op 22 december 2009 in de Ministerraad vastgesteld en beschrijft de hoofdlijnen van het nationale waterbeleid. Op basis van de Wet ruimtelijke ordening heeft het Nationaal Waterplan voor de ruimtelijke aspecten de status van structuurvisie. Belangrijke onderdelen van het Nationaal Waterplan zijn het nieuwe beleid op het gebied van waterveiligheid, het beleid voor het IJsselmeergebied, het Noordzeebeleid en de Stroomgebiedbeheerplannen op grond van de KRW.

Bij de ontwikkeling van locaties in de stad wordt ernaar gestreefd dat de hoeveelheid groen en water per saldo toeneemt. Dit moet stedelijk gebied aantrekkelijk en leefbaar maken en houden. Bij de aanpak van de stedelijke wateropgave wordt rekening gehouden met verdergaande verstedelijking en klimaatverandering en zoveel mogelijk aangesloten bij de dynamiek van de stad. De combinatie van water en groen biedt volop kansen om het stedelijk watersysteem robuuster en klimaatbestendiger te maken.

2.2.4 Structuurvisie Waddenzee (voorheen pkb Derde Nota Waddenzee) en Convenant Vaarrecreatie Waddenzee

Op 31 oktober 2006 heeft de Tweede Kamer ingestemd met de pkb Derde Nota Waddenzee, nadat het kabinet een zestal door de Tweede Kamer aangenomen moties had verwerkt.

Deze moties betroffen de volgende onderwerpen: uitbreiding van waddenzeehavens (2), verdieping van vaargeulen (2), overgangen tussen zoet en zout water, ligplaatsen recreatievaart en hoogtebepaling nieuwe bebouwing aan de rand van de Waddenzee. Op 19 december 2006 heeft ook de Eerste Kamer ingestemd met deze pkb. De gepubliceerde nota geldt als deel 4 van de pkb waarmee het nieuwe rijksbeleid in werking treedt. De nota is gepubliceerd in de Staatscourant en ter visie gelegd vanaf 21 februari 2007.

Sinds het van kracht worden van de Wet ruimtelijke ordening heeft de Derde Nota Waddenzee de werking van structuurvisie. Deze structuurvisie is gedetailleerder dan de SVIR (zie paragraaf 2.2.1) en bestrijkt een breder beleidsterrein dan alleen het ruimtelijke domein. Deze structuurvisie blijft daarom als uitwerking van de SVIR bestaan.

De structuurvisie geeft ten aanzien van het plangebied geen nadere bepalingen ten opzichte van de SVIR.

2.2.5 Natuurbeschermingswet

De Natuurbeschermingswet 1998 is op 1 oktober 2005 gewijzigd. Sindsdien zijn de bepalingen vanuit de Europese Vogelrichtlijn en Habitatrichtlijn in de Natuurbeschermingswet verwerkt. De volgende gebieden worden aangewezen en beschermd op grond van de Natuurbeschermingswet:

- Natura 2000-gebieden (Vogelrichtlijn- en Habitatrichtlijn gebieden);
- Beschermdde Natuurmonumenten;
- Wetlands.

De gewijzigde Natuurbeschermingswet 1998 biedt onder andere de juridische basis voor vergunningverlening. De wet bepaalt dat projecten die de kwaliteit van de habitats kunnen verslechteren of die een verstoring effect kunnen hebben op de soorten, niet mogen plaatsvinden zonder vergunning. Bij ruimtelijke ingrepen dient er altijd te worden nagegaan of er een vergunning nodig is op grond van de gewijzigde Natuurbeschermingswet 1998.

In het vergunningentrajec speelt het voorzorgsbeginsel een belangrijke rol. Het voorzorgsbeginsel houdt in dat alle aspecten die met een project samenhangen (zowel op zichzelf als in combinatie met andere projecten) en de instandhoudingsdoelstellingen in gevaar kan brengen, moeten worden onderzocht. Toestemming wordt alleen verleend als op basis van de beste wetenschappelijke kennis zekerheid kan worden verschaft dat het project de instandhoudingsdoelstellingen niet in gevaar brengt.

2.2.6 Natura 2000

De Europese Unie heeft zich ten doel gesteld uiterlijk in 2010 de achteruitgang van de biodiversiteit een halt toe te roepen. Zij doet dit onder meer door het realiseren van een netwerk van natuurgebieden: Natura 2000. De belangrijke Europese instrumenten om de doelstelling van Natura 2000 te realiseren zijn de Vogelrichtlijn en de Habitatrichtlijn. Deze richtlijnen bepalen dat de lidstaten speciale gebieden aanwijzen, die geschikt zijn om het duurzaam voortbestaan van de meest bedreigde soorten en habitattypen te verzekeren. In en rondom de Natura 2000-gebieden zal rekening gehouden moeten worden met de voorwaarden voor het voortbestaan van die soorten en habitattypen.

De bescherming van de 2000-gebieden loopt langs drie sporen: aanwijzing, beheerplan en vergunning. Dit is vastgelegd in de Natuurbeschermingswet 1998. In deze wet is Natura 2000 in de Nederlandse regelgeving verankerd.

Eerst wordt voor elk gebied vastgelegd met welk doel het is aangemerkt als Natura 2000 gebied (de instandhoudings doelen) en wordt de exacte begrenzing vastgesteld. Dit gebeurt in de vorm van een aanwijzingsbesluit. Vervolgens wordt per gebied een beheerplan gemaakt, waarin staat beschreven wat er nodig is om de natuurdoelen van dat gebied te halen. Daar hoort ook een beschrijving bij van wat wel en niet is toegestaan in het gebied.

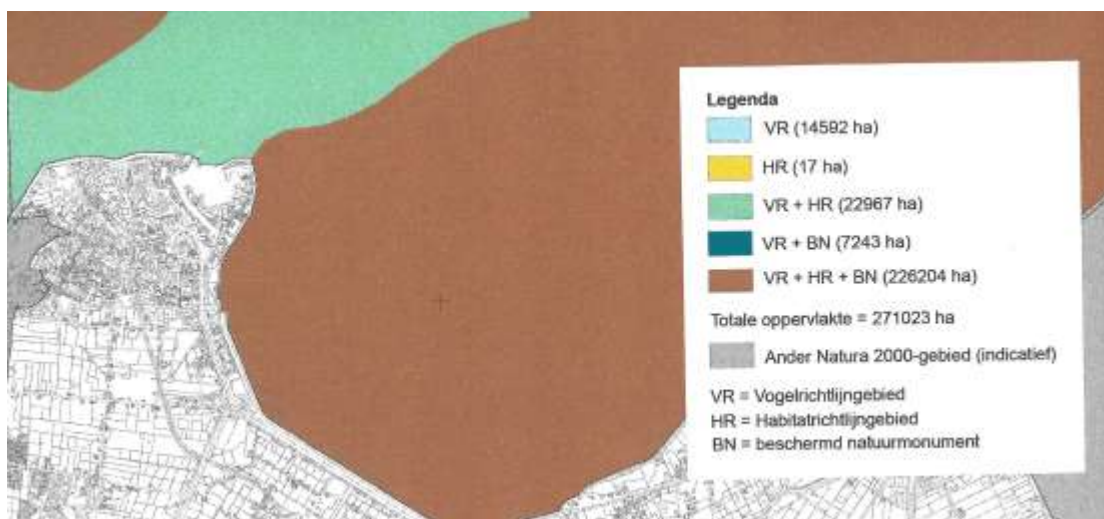
Voor beschermde Natura 2000-gebieden geldt dat er door projecten en handelingen geen verslechtering van de kwaliteit van de habitats of een verstorend effect op de soorten waarvoor het gebied is aangewezen mag optreden. De Natuurbeschermingswet kent een externe werking: zowel projecten en handelingen in als buiten een Natura 2000-gebied kunnen vergunningsplichtig zijn. Voor elk plan, project of handeling die mogelijke significante gevolgen heeft voor een Natura 2000-gebied moet een passende beoordeling worden gemaakt. Er is sprake van 'significante gevolgen' wanneer: 'Een plan of project dat niet direct verband houdt met of nodig is voor het beheer van een gebied, moet worden beschouwd als een plan of project dat significante gevolgen kan hebben voor het gebied, wanneer het de instandhoudingsdoelstellingen daarvan in gevaar dreigt te brengen'. Ingrepen met mogelijke (negatief) significante gevolgen op de instandhoudingsdoelstellingen van het beschermde gebied zijn niet toegestaan, tenzij een vergunning kan worden verkregen. Aan het verlenen van een vergunning zijn voorwaarden verbonden, deze zijn vastgelegd in artikel 19d (en volgende) Nb-wet.

Het bestemmingsplan De Nieuwe Haven 2013 grens aan het aangewezen Natura 2000 gebied 'Waddenzee'. De Natura 2000-gebieden betreffen Vogelrichtlijn- en Habitatrichtlijnen gebied en de Beschermde Natuurmonument. Zowel op formeel aangewezen gebieden als op bij de Europese Commissie aangemelde gebieden zijn rechtsgevolgen van toepassing op grond van de Natuurbeschermingswet 1998 (art. 19d e.v.) of de Habitatrichtlijn (artikel 6, directe werking of richtlijnconforme toepassing).

Aanwijzingsbesluit Natura 2000

Op 26 februari 2009 heeft minister Verburg zeven gebieden in de Wadden definitief aangewezen als Natura 2000-gebied. Het gaat om de volgende gebieden: Waddenzee, Duinen en Lage Land Texel, Duinen Vlieland, Duinen Terschelling, Duinen Schiermonnikoog, Duinen Ameland en Noordzeekustzone.

De begrenzing van de aanwijzing Waddenzee is hieronder weergegeven.

Beheerplan Natura 2000 Waddengebied

Voor alle Natura 2000-gebieden moeten beheerplannen opgesteld worden. In een beheerplan wordt vastgelegd hoe en wanneer de natuurdoelen voor een gebied gehaald worden (behoud- of verbeterdoelen). Activiteiten in en rondom Natura 2000-gebieden (visserij, landbouw, recreatie, waterbeheer of zelfs het huidige natuurbeheer) die mogelijk negatieve effecten op de natuur(doelen) hebben, worden in het beheerplan hieraan getoetst. Zo mogelijk wordt dit gebruik vervolgens geregeld in het beheerplan. De provincie of het rijk is in principe verantwoordelijk voor het opstellen van beheerplannen. Het Rijk (LNV, V&W of Defensie) stelt beheerplannen op voor Natura 2000-gebieden die worden beheerd door het Rijk (of onder verantwoordelijkheid vallen van het Rijk). Hierbij horen ook de Waddenzee. Een beheerplan moet worden vastgesteld binnen drie jaar nadat een gebied als Natura 2000-gebied is aangewezen. Het wordt voor maximaal zes jaar vastgesteld, daarna volgt een nieuw plan. Beheerplannen worden opgesteld in nauw overleg met eigenaren, gebruikers en andere betrokken overheden, in het bijzonder gemeenten, waterschappen en provincies.

Het beheerplan Natura 2000 Waddengebied gaat over de zeven Natura 2000-gebieden: Noordzeekustzone, Waddenzee, Texel, Vlieland, Ameland, Terschelling en Schiermonnikoog. De bevoegde instanties, de ministeries van LNV (Dienst Landelijk Gebied), V&W (Rijkswaterstaat) en Defensie en de provincies Friesland, Groningen en Noord-Holland, zorgen samen voor één beheerplan. Voordeel is dat met één plan beter ingespeeld kan worden op de ecologische samenhang tussen de gebieden. Bovendien kan gelijktijdig worden gecommuniceerd over de gebieden. Elk deelgebied krijgt een duidelijk herkenbare plaats binnen het beheerplan.

De natuurdoelen uit de Aanwijzingsbesluiten zijn de basis voor het beheerplan. Het beheerplan legt vast wat we in het gebied wel en wat we er niet moeten doen om de natuur te behouden. Of hoe we de natuur juist kunnen verbeteren. Verder staan in het beheerplan de middelen en maatregelen hoe dit te bereiken. Er zijn relaties met andere plannen, zoals de Kader Richtlijn Water en de PKB Derde Nota Waddenzee.

Externe werking

Plannen, projecten of handelingen buiten het PKB-gebied, waarvan op grond van objectieve gegevens niet kan worden uitgesloten dat zij afzonderlijk of in combinatie met andere plannen, projecten of handelingen significante gevolgen hebben voor de, op grond van deze PKB, te beschermen en te behouden waarden en kenmerken van de Waddenzee, dienen aan de hoofddoelstelling van deze PKB te worden getoetst.

De effectenindicator 'Natura 2000 – ecologische randvoorwaarden en storende factoren' is een hulpmiddel voor initiatiefnemers, vergunningverleners en planmakers die te maken krijgen met activiteiten in of nabij Natura 2000-gebieden. De effectenindicator is een instrument waarmee mogelijke schadelijke effecten ten gevolge van de activiteit en plannen kunnen worden verkend. De effectenindicator geeft informatie over de gevoeligheid van soorten en habitattypen voor de meest

voorkomende storende factoren. Deze informatie is generiek: om vast te stellen of een activiteit in praktijk schadelijk is moet vervolgonderzoek plaats vinden.

Initiatiefnemers kunnen de effectenindicator gebruiken om:

- te achterhalen tot welke storende factoren de activiteit (project of handeling) en plannen kunnen leiden.
- te achterhalen welke soorten en habitattypen in principe gevoelig zijn voor deze storende factoren.

Op deze wijze verkrijgt men een indicatie ten aanzien van de mogelijke schade (effecten) voor het Natura 2000-gebied. Door deze informatie te confronteren met de specifieke kenmerken van de activiteit en plan, in combinatie met de locatiespecifieke gegevens over het richtlijngebied (voorkomen soorten/habitattypen en instandhoudingsdoelstellingen), kan worden vastgesteld of er sprake zal zijn van mogelijke schadelijke effecten. Zodoende kan gemotiveerd worden besloten of nader onderzoek noodzakelijk is.

De effectenindicator wordt gebruikt in de voortoets. Een voortoets is nodig wanneer er activiteiten (projecten of handelingen) en plannen worden ondernomen in of in de (directe) nabijheid van Natura 2000-gebieden. Tijdens deze toets moet worden vastgesteld 'of er mogelijke (significante) gevolgen zijn voor het richtlijngebied ten gevolge van een activiteit of plan'. De effectenindicator is behulpzaam bij het vaststellen van mogelijke optredende storende factoren en bij het bepalen van de mogelijke effecten hiervan.

In de effectenindicator zijn de meest voorkomende storende factoren beschreven. Storende factoren zijn effecten die optreden ten gevolge van activiteiten. Denk bijvoorbeeld aan 'verlies van leefgebied' of aan 'vermesting'. De effectenindicator onderscheidt 19 storende factoren. Deze zijn in te delen in vijf hoofdtypen van effecten, zie tabel hieronder.

Ruimtelijke effecten:	Verlies oppervlakte
	Versnippering leefgebied
Chemische effecten:	Verzuring
	Vermesting
	Verzoeting
	Verziltting
	Verontreiniging
fysische effecten:	Verdroging
	Vernatting
	Verandering stroomsnelheid
	Verandering overstromingsfrequentie
	Verandering dynamiek substraat
mechanische effecten:	Verstoring door geluid
	Verstoring door licht
	Verstoring door trilling

	Verstoring door beweging/optiek
	Verstoring door luchtwerveling, betreding, golfslag
directe menselijke effecten:	Verstoring door sterfte, exploitatie en vangst
	Bewust ingreep soortensamenstelling

Voor de ligging van het plangebied, alsmede het huidige gebruik als Defensie terrein zullen ruimtelijke-, chemische- (m.u.v. verontreiniging), fysische- en direct menselijke effecten wegens het liggen buiten het peilgebied en Natura-2000 gebied alsmede het intensieve gebruik van het Defensieterrein niet aan de orde zijn. Wel kan er sprake zijn van mechanische effecten en Verontreiniging.

Verontreiniging

Binnen het plangebied kunnen industriële werkzaamheden plaatsvinden. Deze zullen echter geen gevolgen hebben buiten de inrichting waarvoor een milieuvergunning is afgegeven. Ook bij verandering of wijziging van de processen binnen zo een inrichting zal een nieuwe vergunning noodzakelijk zijn waarbij voorkoming van verontreiniging een belangrijk aspect speelt voordat de benodigde vergunning verleend kan worden. Op grond van de milieuwetgeving die geldt, zijn geen noemenswaardige veranderingen te verwachten.

Verstoring door geluid

Het plangebied maakt onderdeel uit van het gezoneerd Industrieterrain Haven Den Helder. Binnen deze zone zijn in het plangebied een aantal geluidsbronnen opgenomen. Deze bronnen hebben een zodanig niveau dat alle werkzaamheden op het Marineterrein in de openlucht binnen de zone kunnen plaatsvinden. Nieuwbouw zal vooral betrekking hebben op hoogwaardige technologie met beperkte geluidsemissies. Daarnaast zal met nieuwbouw een positieve ontwikkeling plaatsvinden omdat eventuele geluidsemissiepunten omhuld zullen worden.

Verstoring door licht

De Nieuwe Haven betreft een bedrijventerrein/industriegebied waarbinnen alle nieuwe ontwikkelingen moeten plaatsvinden binnen een maximale hoogte van 15 meter.

Binnen het gebied bevinden zich een aantal hogere kantoorgebouwen die een lichtuitstraling op het Natura-200 gebied kunnen hebben deze gebouwen zijn conserverend bestemd.

Nieuwbouw zal gezien zijn beperkte hoogte en gericht op de haven een beperkte gevolgen hebben op het naastgelegen Natura-2000 gebied. Binnen het bestemmingsplan zal daarom ook geen verruiming plaatsvinden van de bouwmassa ten opzichte van het voorheen vigerende ruimtelijk plan.

Verstoring door trilling

Uitsluitend bouwwerkzaamheden zouden tijdelijk tot trilling kunnen leiden (heien). Het effect daarvan is te verwaarlozen.

Verstoring door beweging/optisch

Het effect daarvan is te verwaarlozen omdat tussen het plangebied en de aangewezen natuurgebieden een buffer van de dijk aan de wadden en Marsdiep zijde zal bewegingen door voertuigen en mensen afschermen.

Verstoring door mechanische effecten

Mechanische effecten zijn niet te verwachten wegens de afstand tot de natuurgebieden en de aard van de gebruiksmogelijkheden binnen het plangebied.

Geconcludeerd wordt daarom dat het bestemmingsplan niet kan leiden tot significant negatieve effecten op de kwalificerende habitattypen en –soorten van de Natura 2000- gebieden.

2.2.7 Wet geluidshinder

Sinds het einde van de jaren zeventig vormt de Wet geluidshinder (Wgh) een belangrijk juridisch kader voor het Nederlandse geluidsbeleid. De Wet geluidshinder biedt geluidsgevoelige bestemmingen (zoals woningen) bescherming tegen geluidhinder van wegverkeerlawaai, spoorweglawaai en industrielawaai door middel van zonering. Met de invoering van geluidproductieplafonds voor hoofd(spoor)wegen op 1 juli 2012 geldt de Wgh niet meer voor de aanleg / wijziging van hoofd(spoor)wegen, maar nog wel voor de bouw van gevoelige bestemmingen langs deze wegen.

De Wet geluidshinder heeft een sterk verband met de Wet ruimtelijke ordening (Wro) en de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo). Anders dan de naam van de Wet geluidshinder misschien suggereert, worden niet alle milieugerichte geluidsaspecten in de Wet geluidshinder geregeld. De belangrijkste onderwerpen die in de Wet geluidshinder worden geregeld zijn:

- Industrielawaai, voor zover deze betrekking heeft op industrieterreinen waar zich "grote lawaaimakers" kunnen vestigen
- Wegverkeerslawaai:
 - bouwen van woningen langs wegen (niet voor 30 km/u-wegen)
 - aanleg/ wijzigen van wegen (niet voor hoofdwegen en 30 km/u-wegen)
- Spoorweglawaai:
 - bouwen van woningen langs spoorwegen
 - aanleg / wijzigen van secundaire spoorwegen (niet het hoofdspoorwegnet)

Artikel 40 van de Wet geluidshinder geeft aan dat indien bij de vaststelling van een bestemmingsplan aan gronden een zodanige bestemming wordt gegeven dat daardoor een industrieterrein ontstaat, daarbij tevens een rond het betrokken terrein gelegen zone wordt vastgesteld, waarbuiten de geluidsbelasting vanwege dat terrein de waarde van 50 dB(A) niet te boven mag gaan. Voor het industriegebied Haven Den Helder waarin het bestemmingsplan valt is een zodanig zone besluit genomen.

2.3 Provinciaal beleid

2.3.1 Inleiding

Op 1 juli 2008 is de nieuwe Wet ruimtelijke ordening met de daarbij behorende Invoeringswet in werking getreden. De nieuwe wet voorziet in een nieuw stelsel van verantwoordelijkheidsverdeling tussen Rijk, provincies en gemeenten. Kortweg gezegd komt de stelselwijziging voor de provincies erop neer dat het streekplan als beleidsdocument en het goedkeuringsvereiste voor gemeentelijke bestemmingsplannen zijn komen te vervallen.

Voor het streekplan komt de provinciale structuurvisie in de plaats. Hierin legt de provincie haar ruimtelijke toekomstvisie vast en moet zij tevens aangeven hoe zij deze visie denkt te realiseren. De structuurvisie is uitsluitend zelfbindend. Voor de doorwerking van het in de structuurvisie vastgelegde beleid naar de gemeenten toe staan de provincie diverse juridische instrumenten ter beschikking, zoals een provinciale ruimtelijke verordening.

2.3.2 Structuurvisie Noord-Holland 2040 en Provinciale Ruimtelijke Verordening Structuurvisie

In de Structuurvisie Noord-Holland 2040 is het provinciaal ruimtelijk beleid verwoord (inclusief de 1^e en 2^e wijziging). In de bijbehorende Provinciale Ruimtelijke Verordening Structuurvisie (PRVS) is dit naar regels vertaald. Het betreft regels over de inhoud van en de toelichting op bestemmingsplannen over onderwerpen in zowel het landelijke als het bestaand bebouwd gebied van Noord-Holland waar een provinciaal belang mee gemoeid is.

De PRVS is onderverdeeld naar een aantal hoofdstukken:

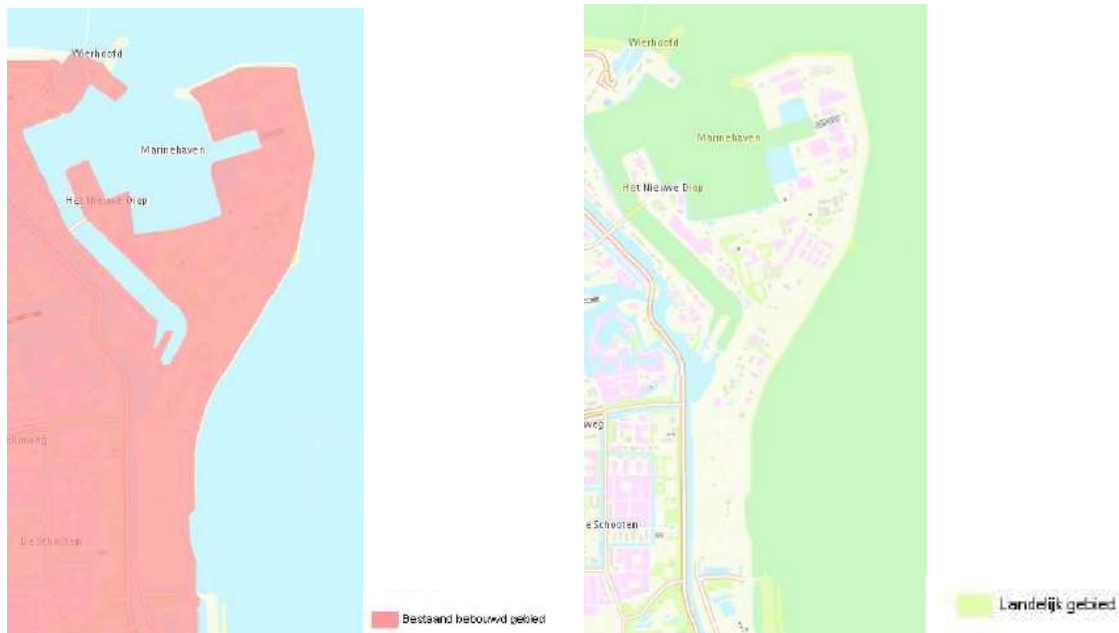
- Regels voor bestaand bebouwd gebied;
- Regels voor landelijk gebied;
- De groene ruimte;
- De blauwe ruimte;
- Energie.

Op de bij de structuurvisie en PRVS behorende kaart staat aangegeven welke thema's waar van toepassing zijn.

Voor het plangebied zijn de volgende thema's aan de orde:

- Bestaand bebouwd gebied (BBG);
- Landelijk Gebied;
- Primaire waterkering;
- Kleinschalige oplossingen voor duurzame energie;

Bestaand bebouwd Gebied; (art 9 tm 11 PRVS)

Het plangebied is gelegen binnen bestaand bebouwd gebied. De verordening geeft aan dat gemeenten bij de ruimtelijke invulling van gebieden binnen bestaand bebouwd gebied een grote mate van beleidsvrijheid hebben.

Het gebruik binnen het plangebied is voornamelijk als Defensie, daarnaast wordt het mogelijk dat deze gebieden worden gebruikt voor civiel medegebruik, en eventueel is het mogelijk na instemming van het ministerie van Defensie om deze gronden het gebruik voor civiel gebruik. Omdat dit plaatsvindt binnen de grenzen van het bestaand bebouwd gebied zal dit geen strijdigheid opleveren met de PRVS.

Landelijk Gebied; (art 12 tm 16 PRVS)

Het water van de Nieuwe Haven staat aangemerkt als Landelijk Gebied. Binnen dit gebied zijn de aanlegsteigers en afmeer locaties van de marineschepen gelegen. Artikel 12 geeft aan dat een bedrijventerrein of kantorenlocatie niet uitgebreid mag worden op gronden die zijn aangeduid als Landelijk Gebied. Echter in het geval van de Nieuwe Haven is sprake van bestaand gebruik, en het bestemmingsplan voorziet niet in nieuwe uitbreidingen.

Primaire waterkering; (art 29 PRVS)

Het Hoogheemraadschap is de beheerder van deze primaire waterkering. De vrijwaringszone van de primaire waterkering is gelegen van 100 meter binnendijks en 175 meter buitendijks. Binnen deze zone mag alleen nieuwe bebouwing of gebruik anders dan voor bebouwing, uitsluitend toegestaan indien:

- Er sprake is van niet- onomkeerbare ontwikkelingen naar oordeel van de waterbeheerder;
- Een toekomstige landwaartse versterking van de waterkering niet wordt belemmerd en;
- Kan worden meebewogen met het peil van IJssel- en Markeermeer en Noordzee.

In aanvulling hierop kan een bestemmingsplan het oprichten van bouwwerken op primaire waterkeringen binnen het Bestaand Bebouwd Gebied (hetgeen aan de orde is voor dit bestemmingsplan) mogelijk maken mits:

- Er geen zand wordt onttrokken aan de waterkering en;
- Zware ontgravingen of gebruik van explosieven niet wordt toegestaan tenzij een onbelemmerd functioneren van de waterkering wordt zeker gesteld.

In de regels zijn de gronden die deel uitmaken van de primaire waterkering voorzien van een dubbelbestemming. Deze dubbelbestemming regelt de bescherming van deze waterkering.

Binnen deze zone zijn een aantal bouwwerken en gebouwen aanwezig. Dit betreffen o.a. een gemaal bij Helsdeur, een drietal windturbines en een poort toegangscontrolepost van Defensie. Deze functies zijn conserverend op de verbeelding opgenomen.

Kleinschalige oplossingen voor duurzame energie; (art 33 PRVS)

Gesteld wordt dat bestemmingsplannen voor woningbouw, renovatie, (herstructurering) bedrijventerreinen, kantoor locaties en glastuinbouw dienen te beschrijven op welke wijze invulling wordt gegeven aan energiebesparing en inzet van duurzame energiebesparing en inzet van duurzame energie, waaronder mede wordt verstaan het gebruik van restwarmte, warmte en koude opslag en aardwarmte, zonne-energie, biomassa.

Het bestemmingsplan betreft een conserverend bestemmingsplan waarbij in paragraaf 3.12 wordt aangegeven hoe met duurzaamheid voor nieuw bouw dient te worden omgegaan.

Het bestemmingsplan is daarom in overeenstemming met de PRVS.

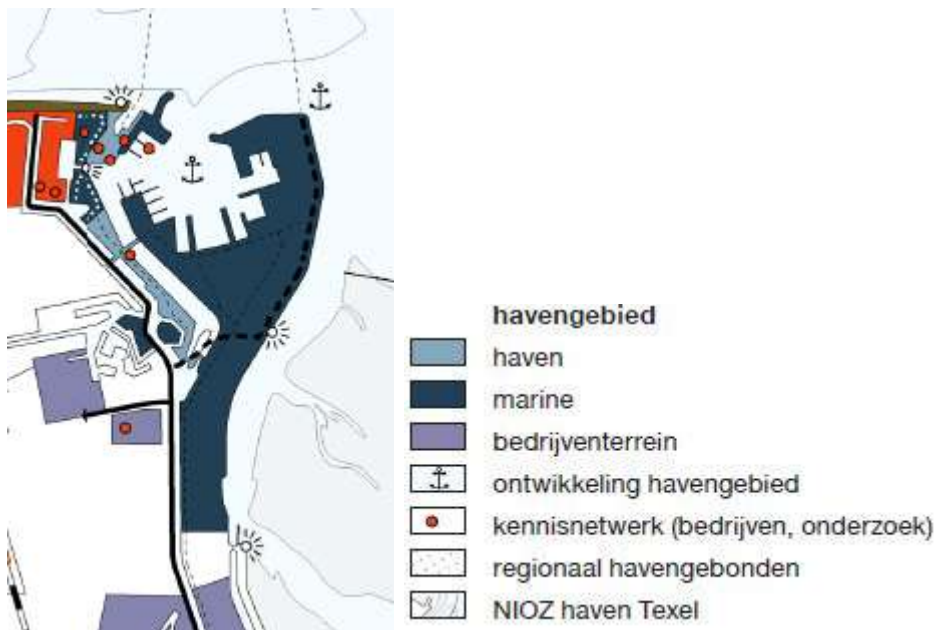
2.4 Gemeentelijk beleid

2.4.1 Structuurvisie Den Helder 2025 (2012)

In de Strategische Visie 2020 is de Structuurvisie als één van de overkoepelende beleidskaders aangekondigd. De Structuurvisie Den Helder 2025 vertaalt de Strategische Visie in een ruimtelijk beleidskader. Met de Structuurvisie wordt beoogd om sturing te geven aan en samenhang aan te brengen in de gewenste ruimtelijke ontwikkelingen binnen Den Helder in de periode tot 2025. Ruimtelijke ingrepen en voorwaarden die nodig zijn om de strategische doelen te bereiken worden benoemd. De Structuurvisie geeft daarmee de hoofdlijnen van het toekomstig ruimtelijk beleid voor de gemeente Den Helder aan.

De Nieuwe Haven valt binnen het gebied Maritiem domein.

Maritiem domein

Het maritiem domein omvat alle gebieden die bijdragen aan het versterken van Den Helder als Noordzeehaven en die ruimte faciliteren voor de maritieme en mariene sector. Specifiek voor alleen het maritiem domein gaat het om:

- Gebiedsontwikkeling haven
- Kennisontwikkeling maritiem en marien
- Relatie haven - stad
- Regionaal havengebonden bedrijventerrein Anna Paulowna
- Bedrijventerreinen
- Luchthaven

Gebiedsontwikkeling haven

De haven van Den Helder heeft een unieke ligging ten opzichte van het Continentale Plat. De keuze voor de ontwikkeling van de haven in Den Helder om de offshore energiesector te faciliteren betekent een grote uitdaging voor Den Helder. Dit vraagt bestuurlijke regie en daadkracht, maar vraagt ook inzet van het bedrijfsleven en de betrokken Defensieorganisaties zoals de Koninklijke Marine. De ontwikkeling van de haven komt tegemoet aan de duurzaamheidsambities van Rijk en Provincie, en voorziet tegelijkertijd in de gewenste verbreding van de economische basis in de Kop van Noord-Holland en voor Den Helder. Dit biedt tevens nieuwe kansen voor de vestiging van innovatieve bedrijven en onderwijsinstellingen in Den Helder.

Sinds 2010 wordt de gebiedsontwikkeling uitgewerkt met financiële haalbaarheidsanalyses en inpasbaar gemaakt in (landelijke) wet- en regelgeving. Een opgave die gerealiseerd wordt door intensieve samenwerking met publieke en private partners.

In grote lijn bestaat de gebiedsontwikkeling van de haven uit drie fasen:

- tot 2013: benutten van de inbreidingsmogelijkheden in de bestaande haven (onderzoeklocatie, uitbreiding kadeflengte) en verbetering van de verkeersdoorstroming op de bestaande routes naar de haven en TESO-veerhaven;
- tot 2020: passend medegebruik Defensierrein. Beoogd is om kaderuimte te creëren voor de haven gerelateerde bedrijven om op die manier een stevige positie te verwerven in deze sector. Daarnaast de ontwikkeling van een regionaal havengebonden bedrijventerrein als binnenhaven; een terrein voor toeleveranciers en preassemblage van onderdelen;
- na 2020: havenuitbreiding aan de noordoostzijde in de Waddenzee. De mogelijke verplaatsing van de TESO veerhaven maakt hier in de planvorming onderdeel van uit.

Bovengenoemde ontwikkelingen moeten leiden tot het behoud en creëren van werkgelegenheid.

De verplaatsing van de TESO-veerhaven zorgt ervoor dat deze voor vakantiegangers naar en van Texel veel beter bereikbaar wordt en dat de huidige verkeersdruk op het Stadshart aanmerkelijk minder zal worden. Voor met name langzaam verkeer van Texel dat Den Helder bezoekt, wordt ingezet op een aangepaste veerverbinding tussen Texel en het stadshart van Den Helder, zodat de bereikbaarheid van de stad voor deze doelgroepen op niveau blijft.

In 2011 werd onderzocht welke effecten de havenontwikkeling en de daarmee gepaard gaande activiteiten hebben op het Natura 2000 gebied Waddenzee. Een aantal kennislacunes vraagt een nadere uitwerking,

zodat de concrete mitigerende en compenserende maatregelen helder zijn. Eveneens is uitgewerkt hoe de havenuitbreiding biodiversiteit neutraal kan plaatsvinden en hoeveel natuurterrein gecompenseerd moet worden. Het totale natuurontwikkelingsplan wordt integraal in de regio uitgewerkt met andere natuurdoelstellingen. Deze natuurontwikkeling is van waarde voor zowel het bezoekers- als het bewonersdomein.

In het onderhavige bestemmingsplan worden de eerste 2 gebiedsontwikkelingen ondersteund en mogelijk gemaakt. De derde gebiedsontwikkeling, de havenuitbreiding aan de noordoostzijde in de Waddenzee wordt niet mogelijk gemaakt in dit bestemmingsplan. Reden hiertoe is dat er nog geen exploitatie voor deze plannen is, noch zijn de daartoe benodigde onderzoeken en aanpassingen van beleid van hogere overheden uitgevoerd.

2.4.2 Strategische Visie 2020

De strategische visie 2020 is op 21 mei 2007 door de gemeenteraad vastgesteld. Den Helder wil haar positie in de regio hernemen door er voor te zorgen dat inwoners en bedrijven graag in Den Helder blijven en nieuwe inwoners en bedrijven zich in Den Helder willen vestigen. Het is noodzakelijk dat er weer vitaliteit de stad wordt binnengebracht. Om dit te realiseren is het van groot belang om de woningproductie, onder andere in het stadshart, al op de korte termijn te vergroten voor het midden en hogere segment om de balans op de woningmarkt terug te brengen. Om te voorkomen dat de geplande woningbouw in Julianadorp een beweging naar het zuiden op gang brengt, moet het stadshart van Den Helder weer aantrekkelijk worden met een goed voorzieningenniveau met kwaliteit en diversiteit. Tegelijkertijd moet de economie een flinke impuls krijgen en de werkeloosheid teruggedrongen worden. De sterke kanten van Den Helder als de zee, strand en duinen, rust en ruimte en het waardevolle (maritiem) cultuur historisch erfgoed worden gekoesterd. Om de stad goed bereikbaar te houden, moet de (hoofd)infrastructuur passen bij de geplande woningbouwproductie en bij de economische ontwikkeling. Om dit te bereiken zijn zes doelen opgesteld:

1. Den Helder ontwikkelt een duurzame economie met de offshore, de haven, kennis & technologie (inclusief onderwijs), duurzame (wind)energie, toerisme & recreatie en zorg wellness als belangrijkste dragers.
2. Sociale zwakte wordt tegengegaan door inwoners maatschappelijk betrokken te krijgen en mee te laten doen aan de samenleving, enerzijds door mensen aan het werk te krijgen door aanbieden van opleidingen op diverse niveaus inclusief HBO en voldoende aanbod van banen, anderzijds door mensen maatschappelijk te activeren met andere activiteiten dan werk.
3. Den Helder biedt een grote variëteit aan ruim opgezette, groene, woonmilieus die tegemoet komt aan de vraag van de (potentiële) inwoners. Er is speciale aandacht voor bijzondere woonlocaties en het creëren van mogelijkheden tot wonen aan of op het water.
4. Toerisme en recreatie worden geprofessionaliseerd, gebaseerd op enerzijds de rust, ruimte en natuur in Den Helder en anderzijds op het in de gemeente aanwezige (maritiem) cultuurhistorisch erfgoed. De kwaliteitsslag beoogt hogere bestedingen in deze economische pijler.
5. Den Helder krijgt een levendig en veilig stadshart (inclusief Willemsoord) door te zorgen voor concentratie van stedelijke functies in het stadshart, een aantrekkelijk winkelcentrum met diversiteit en kwaliteit, goede en sociaal veilige horeca, kunst, cultuur en evenementen en een goed voorzieningenniveau.

6. De infrastructuur van Den Helder is afgestemd op de functie van centrumgemeente en past bij de geplande woningbouwproductie en is passend bij de economische ontwikkeling.

Met name de doelen 1 en 6 heeft directe betrokkenheid bij dit bestemmingsplan

Doel 1: Duurzame economie: haven heeft prioriteit

Den Helder richt zich met absolute prioriteit op de verdere uitbouw en ontwikkeling van de haven. Daarbij onderzoekt zij met Defensie of en hoe er medegebruik van de Marinehaven mogelijk is. De ontwikkelstrategie is die van inbreiding naar uitbreiding.

Het ruimtelijk domein wordt gevormd door de bestaande haven, de Nieuwe Haven die nu in gebruik is bij Defensie, maar ook door havengerelateerde bedrijventerreinen binnen en buiten de gemeente: bedrijventerrein Kooypunt in Den Helder, en het Regionaal Havengebonden Bedrijventerreinen (RHB) langs het Noord-Hollands Kanaal in de gemeente Anna Paulowna. Van grote betekenis voor de rol die de haven Den Helder speelt in de offshore-industrie is ook de aanwezigheid van Den Helder Airport. De luchthaven wordt zoveel mogelijk de ruimte geboden om deze rol optimaal te vervullen. Eveneens wordt gefocust op de stimulering van de kennissector verbonden aan de economische cluster offshore/maritiem, door de samenwerking te zoeken tussen overheid, ondernemers, onderzoek en onderwijs. Ruimtelijk worden mogelijkheden geboden voor de vestiging van kennisinstituten en opleidingen in de mariene en maritieme sector in en direct rond de haven van Den Helder (Harssens, Willemsoord).

Aandachtsgebieden: Nieuwe Haven, haven, Willemsoord, RHB, Den Helder Airport, Kooypunt

Toelichting:

De natuurlijke ligging van Den Helder biedt een goede uitgangspositie om een belangrijke rol te spelen in de ontwikkelingen op de Noordzee. De Noordzee is door de Europese Commissie aangewezen als het gebied voor de productie van duurzame energie voor heel Europa. Bij de transitie van olie en gas naar meer duurzame vormen van exploitatie en beheer van de Noordzee (duurzame energieproductie met verschillende methoden, ecologisch verantwoorde vismethoden, schone scheepvaart e.d.) zal veel innovatie, nieuwe kennis en technologie, nodig zijn en dit zal zowel nationaal als internationaal vergaande economische effecten hebben. Het kenniscluster Maritieme Campus Nederland (MCN) wil hierbij als excellent kenniscentrum een belangrijke rol spelen. Den Helder wil zich profileren als nationaal leidend kenniscentrum en dé uitvalsbasis voor de duurzame exploitatie en beheer van de Noordzee. Vanuit de Europese Commissie zal er veel geld beschikbaar komen voor onderzoek en ontwikkeling. De landen rond de Noordzee zullen ieder proberen zo veel mogelijk van deze gelden in de wacht te slepen. Beïnvloeding van de toedeling van deze gelden, zal door Den Helder vooral langs bestuurlijke weg moeten plaatsvinden: door strategische allianties aan te gaan, en door deelname aan belangrijke (Europese) netwerken.

De focus op de haven- en maritieme kennisontwikkeling betekent niet dat andere genoemde economische dragers (vrijtijdseconomie, health) worden veronachtzaamd. Een duurzame economische ontwikkeling vraagt niet alleen om focus en specialisatie maar ook om diversiteit in de economische structuur.

Doel 6: Infrastructuur: uitvoering geven aan de Visie Infrastructuur Den Helder 2025

Den Helder zorgt de komende jaren voor het oplossen van knelpunten in de hoofdinfrastructuur volgens de Visie Infrastructuur Den Helder 2025. Deze aanpak is in de eerste plaats gericht op de verbetering van de bereikbaarheid van de haven via een nieuwe ontsluitingsroute, van de havengebonden bedrijventerreinen, het stadshart en de TESO-haven.

De samenwerking wordt gezocht met de wegbeherende partijen (provincie Noord-Holland, Rijkswaterstaat) en met het havenbedrijf. Daarnaast wordt ingezet op verbetering van de oost-west fietsrelaties. Aandachtsgebieden: N9, N99, N250, stadshart, Nieuwe Diep, Nieuwe Haven, Nieuweweg /Lange Vliet

Het bestemmingsplan De Nieuwe Haven 2013 is een flexibel bestemmingsplan waarbij de stedenbouwkundige uitgangspunten aansluiten bij de oude rechten. Hierdoor wordt het voor het ministerie van Defensie mogelijk flexibel met het gebruik en de bebouwing van en op haar terreinen om te gaan.

2.5.3 Visie Infrastructuur Den Helder 2025

Op 16 mei 2011 is de Visie Infrastructuur Den Helder 2025 door de gemeenteraad vastgesteld. Deze gaat uit van de ruimtelijke ontwikkelingen die in de structuurvisie Den Helder zijn aangegeven. Den Helder vervult een centrumpositie in de regio en functioneert als doorvoerhaven naar Texel. Dat vraagt om een goede regionale bereikbaarheid en vlotte verbindingen. De nota brengt de knelpunten in het huidige verkeersnetwerk van Den Helder in beeld: congestie bij het knooppunt N9-N99, verstopping van de stad. door TESO-verkeer, onveiligheid en congestie in de verbinding tussen Julianadorp en Den Helder, en onvoldoende oost-west verbindingen in het langzaam verkeersnetwerk.

De knelpunten hangen gedeeltelijk met elkaar samen, de nota geeft dan ook een samenhangende visie met samenhangende oplossingen voor de hoofdverkeersstructuur van Den Helder.

2.5.4 Parkeervisie Den Helder Hoofdlijnen van het parkeerbeleid

De parkeervisie heeft betrekking op de stad Den Helder. Het centrale thema binnen de parkeervisie is het parkeren in het centrum en omliggende wijken.

De parkeerproblematiek in de gebieden van Den Helder buiten het centrum is over het algemeen niet van dien aard dat zware parkeer regulerende maatregelen zoals betaald parkeren of vergunning-parkeren noodzakelijk zijn. Wel moet geconstateerd worden dat bepaalde wijken/buurtten hun eigen

parkeerperikelen kennen. In de Nota Bouwen en Parkeren zijn de uitgangspunten voor het parkeren in de Den Helder en daarmee het plangebied verder uitgekristalliseerd.

2.5.6 Nota Bouwen en parkeren 2011-2016

De Nota Bouwen en Parkeren is vastgesteld op 26 april 2011. Hierin zijn de parkeernormen voor de periode 2011-2016 opgenomen. De Nieuwe Haven ligt in de zone 'rest bebouwde kom'. Als basis voor vast te stellen parkeernormen is gebruik gemaakt van de door het CROW uitgegeven richtlijnen die in publicatie nummer 182 (3e uitgave) zijn vastgelegd. Hierin zijn de kencijfers opgenomen die functioneren als een hulpmiddel bij het bepalen van de parkeervraag van een bepaalde voorziening. De parkeerkencijfers zijn gerelateerd aan een aantal factoren:

1. stedelijkheidsgraad: Het CBS heeft de stedelijkheidsgraad van Den Helder vastgesteld op 'sterk stedelijk';
2. locatie van de voorziening in de gemeente: De Nieuwe Haven ligt in de zone 'rest bebouwde kom';
3. type/soort voorziening: In publicatie nummer 182 zijn alle soorten voorzieningen gegroepeerd tot 54 typeringen. De door het CROW gemaakte type-indeling wordt in de Nota vrijwel geheel overgenomen. Uitzondering daarop vormen de woningen, waarvoor meer concrete criteria zijn geformuleerd;
4. rekeneenheid voor het aantal benodigde parkeerplaatsen: bij woningen wordt gekeken naar het aantal woningen dat wordt gerealiseerd, bij winkels en bedrijven wordt gemeten aan de hand van het aantal vierkante meters bruto vloeroppervlak (bvo).

Uitgangspunt is dat de parkeerplaatsen op eigen terrein worden aangelegd. Het streven is zoveel mogelijk dubbel gebruik van parkeerplaatsen. In principe worden in bestemmingsplannen parkeernormen opgenomen. Bouwplannen die passen binnen het bestemmingsplan moeten voldoen aan deze parkeernormen. De parkeernormen zijn dan ook in dit bestemmingsplan opgenomen. Van de normen kan worden afgeweken indien op een andere wijze wordt voorzien in de parkeerbehoefte. Eerst als het om aantoonbare redenen niet mogelijk is om zelf in de parkeerbehoefte te voorzien, zou bekeken kunnen worden of vrijstelling van de parkeernorm onder voorwaarden aanvaardbaar is.

Ondanks dat de ruimtelijke dynamiek in het plangebied (zeer) laag is, en de hele Nieuwe Haven in beheer is bij één eigenaar, dienen bij mogelijke toekomstige ontwikkelingen de uitgangspunten uit de Nota Bouwen en Parkeren (en de verwerking daarvan in de regels van dit plan) gehanteerd te worden. Echter omdat de Nieuwe Haven zo ruim is opgesteld voorziet het gebied in voldoende parkeercapaciteit om alle mogelijk gewenste ontwikkelingen te kunnen realiseren.

Dit geldt ook voor de toekomstige plannen om een deel van het terrein voor civiel medegebruik beschikbaar te stellen.

Gesteld wordt dat het parkeren uitvoering van het bestemmingsplan niet in de weg staat.

2.5.7 Nota cultuurhistorische waarden

Met de nota Cultuurhistorische Waarden Den Helder wil de gemeente bijdragen aan een verbetering van de ruimtelijke kwaliteit in Den Helder. Dit wordt bereikt door cultuurhistorisch erfgoed te beschermen, te onderhouden en te ontwikkelen. De doelstellingen van de nota zijn:

1. Cultuurhistorische waarden in Den Helder inventariseren en documenteren
2. cultuurhistorische waarden behouden, ontwikkelen of versterken
3. bewustwording over cultuurhistorie vergroten.

Bij nieuwe planvorming dient in een zo vroeg mogelijk stadium door inschakeling van de monumentencommissie aandacht te zijn voor de cultuurhistorische aspecten. Bescherming als stadsgezicht moet uitgewerkt worden in een gedetailleerd bestemmingsplan waardoor nadere eisen worden gesteld aan (ver)bouwplannen van zich in het gebied bevindende panden en objecten. Het welstandbeleid en/of Beeldkwaliteitplan vullen de nadere eisen in.

Het zorgvuldig omgaan met de cultuurhistorie uit zich ook in het voorkomen van aantasting door sloop of herbestemming van historisch waardevolle gebouwen of terreinen.

De nota cultuurhistorische waarden is verwerkt in hoofdstuk 3.10 van deze toelichting.

3. Omgevingsaspecten

3.1 Inleiding

Het ruimtelijk beleid en milieubeleid hebben raakvlakken. Kwaliteiten, waarden en functies hangen samen met het fysieke milieu (bodem, water, lucht). Het milieu stelt enerzijds randvoorwaarden aan de ruimtelijke ordening. De milieukwaliteit kan anderzijds verbeterd worden door ruimtelijke ordening. In de volgende paragrafen komen de relevante omgevingsaspecten aan bod.

3.2 Geluid

In de Wet geluidhinder (Wgh) is vastgelegd dat wanneer de gemeente een nieuw bestemmingsplan vaststelt, de grenswaarden uit de Wgh in acht moeten worden genomen. Daarbij wordt onderscheid gemaakt tussen de volgende bronnen van geluid:

- Wegverkeer
- Railverkeer
- Industrie

Het hele plangebied is gelegen binnen en maakt onderdeel uit van het gezoneerd industriegebied Haven Den Helder.

Binnen het plangebied zijn hierdoor geen geluidsgevoelige bestemmingen aanwezig.

Door het plangebied lopen geen openbare wegen. De dichtstbijzijnde spoor is gelegen in het stadshart op een afstand van 1300 meter en betreft het kopstation van Den Helder Centraal.

Hierdoor hoeft geen geluidsonderzoek voor dit bestemmingsplan plaats te vinden welke betrekking heeft op verkeerslawaaï en railverkeer.

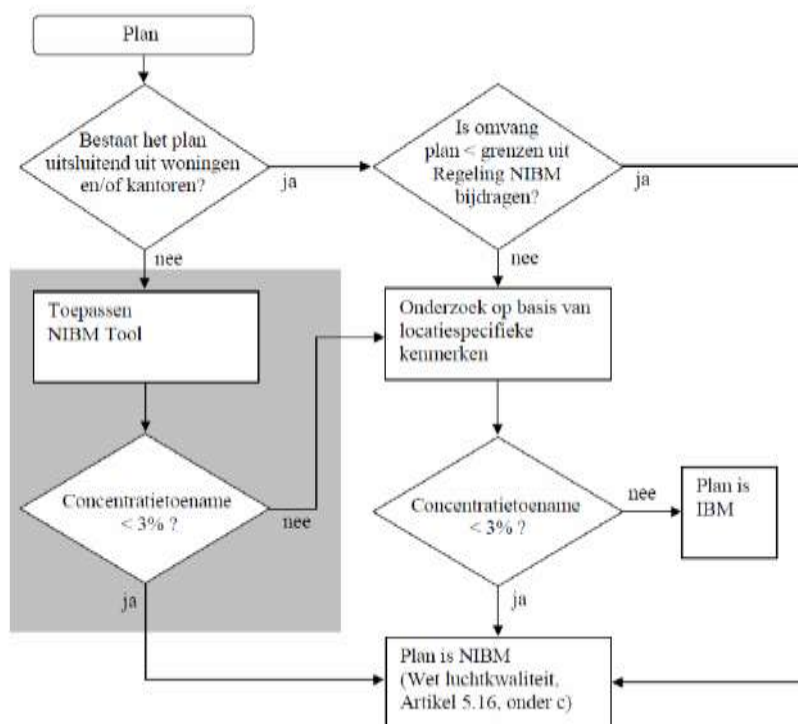
3.2 Luchtkwaliteit

De eisen voor de kwaliteit van de buitenlucht zijn sinds november 2007 vastgelegd in de Wet milieubeheer. Deze wet heeft tot doel het beschermen van mens en milieu tegen de negatieve effecten van luchtverontreiniging, onder andere als gevolg van het verkeer. De wet kent grenswaarden en voor enkele stoffen ook plandrempels.

Indien het vaststellen van bestemmingsplannen gevolgen kan hebben voor de luchtkwaliteit, dan dient aannemelijk te worden gemaakt dat:

- Het bestemmingsplan niet leidt tot het overschrijden van de in de wet genoemde grenswaarden;
- De luchtkwaliteit per saldo verbetert als gevolg van het bestemmingsplan of tenminste gelijk blijft;
- Het bestemmingsplan niet in betekende mate bijdraagt aan de concentratie van een stof waarvoor in de wet grenswaarden zijn opgenomen, of de ontwikkeling is opgenomen in een vastgesteld programma, zoals het Nationaal Samenwerkingsprogramma Luchtkwaliteit.

Op grond van de Wet milieubeheer worden projecten die 'niet in betekende mate' (NIBM) een bijdrage leveren aan de luchtverontreiniging niet meer individueel getoetst. Uitgangspunt is daarbij de onderstaande tabel.

Binnen de plangrenzen kunnen gebouwen worden gerealiseerd ten behoeve van defensiedoeleinden, en aan militaire doeleinden en/of haven gerelateerde civiele bedrijven en overheidsdiensten.

Omdat het mogelijk is dat tegen de verwachtingen in een groei zal plaatsvinden van het aantal verkeersbewegingen als gevolg van nieuwe uitbreidingen een wordt rekening gehouden met een toename van 350 verkeersbewegingen waarvan 20% voor transportbewegingen. (eventueel bij gebruik van een deel van de marinehaven ten behoeve van civiel gebruik. Bij toepassing van de NIBM tool leidt dit tot de conclusie dat deze toename NIBM is en dat er geen extra onderzoek benodigd is.

Ook de beperking van de mogelijke toepassing van NIBM welke bij besluit van 7 juni 2012 (staatsblad 2012 nr.259) aan het besluit NIBM is hier niet van toepassing. De aanpassing maakt het bij ministeriële regeling (Regeling NIBM) mogelijk om bepaalde gebieden en bepaalde broncategorieën aan te wijzen waarbinnen geen gebruik meer kan worden gemaakt van de NIBM-grond. Dit heeft ten aanzien van het plangebied niet plaatsgevonden noch aan NIBM grens voor woningbouwlocaties.

Op grond van het bepaalde in de Wet milieubeheer hoeft daarom geen nader onderzoek naar de luchtkwaliteit te worden uitgevoerd.

3.4 Bodemkwaliteit

Bij het opstellen van een bestemmingplan dient rekening gehouden te worden met de bodemkwaliteit ter plaatse. De reden hiervoor is dat eventueel aanwezige bodemverontreiniging van groot belang kan zijn voor de keuze van bepaalde bestemmingen en/of voor de uitvoerbaarheid van het bestemmingsplan. Het plangebied betreft een bestaand bebouwd gebied, waarbinnen de ruimteverdeling al heeft plaatsgevonden.

Historie

Voor in 1949 werd begonnen met de drooglegging van de Zuidwal voor de aanleg van de Nieuwe Haven bestond het gebied uit slikken die twee maal per dag werden overspoeld door de vloed.

Het was een waddenvlakte waar met laagwater talrijke vogels hun voedsel zochten, en werden de wateren gebruikt om te vissen.

Een andere functie van het uitgestrekte gebied was in het verleden het aan de grond zetten van schepen die in de haven het Nieuwediep in brand waren geraakt. Ook strandde in de 19^e eeuw vele schoeners en haringbuizen in het gebied.

Nadat in 1949 het besluit was genomen om een nieuwe strategische marinehaven te realiseren is vanaf dat jaar begonnen met de werkzaamheden de Nieuwe Haven aan te leggen. In de daaropvolgende jaren is met de opgebaggerde grond die vrijkwam het op diepte uitbaggeren van de havenkom opgespoten op het haventerrein van de nieuwe haven het marineterrein waarbij de werkzaamheden in 1955 werden afgerond. Hierna werden de opgespoten gronden in gebruik genomen als haventerrein en werden de infrastructuur en benodigde gebouwen gebouwd.

In 1966 werd tot slot het oostelijk deel van het Nieuwe Haventerrein door Rijkswaterstaat overgedragen aan het Ministerie van Defensie.

In 2007 is de 'Bodemkwaliteitskaart gemeente Den Helder' opgesteld. De gronden van de Nieuwe Haven zijn echter niet opgenomen in de bodemkwaliteitskaart van Den Helder omdat deze in gebruik zijn bij defensie.

Ook is de gemeente om deze reden niet in het bezit van eventuele bodemonderzoeken. Zodat er geen indicatie kan worden gegeven over eventuele aanwezige verontreinigingen.

3.5 Externe veiligheid

Het aspect externe veiligheid betreft het risico op een ongeval waarbij een gevaarlijke stof aanwezig is. Deze gevaarlijke stoffen kennen twee verschillende bronnen. Dit zijn de stationaire bronnen, zoals een chemische fabriek of een LPG-tankstation, en de mobiele bronnen, zoals een tankwagen die gevaarlijke stoffen vervoert.

Stationaire bronnen

Het Besluit Externe Veiligheid Inrichtingen (Bevi) legt veiligheidsnormen op aan bedrijven die een risico vormen voor personen buiten het bedrijfsterrein. Het besluit verplicht gemeenten bij het maken van bestemmingsplannen met externe veiligheid rekening te houden. Zowel het plaatsgebonden- als het groepsrisico is hierbij van belang.

Het plaatsgebonden risico is de berekende kans per jaar dat een persoon overlijdt als rechtstreeks gevolg van een ongeval bij een risicobron, aangenomen dat hij op die plaats permanent en onbeschermd verblijft. In een nieuwe situatie bedraagt de norm voor kwetsbare objecten (zoals woningen), de kans van 1 op 1 miljoen. Dit wordt aangegeven met een zogenaamde 10^{-6} contour. Nieuwe kwetsbare objecten zijn binnen deze contour niet toegestaan. Voor beperkt kwetsbare objecten (zoals bedrijven waarin weinig personen aanwezig zijn) geldt de 10^{-6} contour als richtwaarde.

Het groepsrisico is een maat om de kans weer te geven dat een incident met een groep dodelijke slachtoffers ontstaat. Het gebied waarbinnen het groepsrisico dient te worden beschouwd is het invloedsgebied. Aan het groepsrisico zijn geen normen verbonden. Wel noemt het Bevi een oriënterende waarde, deze dient als ijkpunt. Een toename van het groepsrisico dient verantwoord te worden. Het gaat daarbij uiteindelijk om een bestuurlijke afweging van de risico's tegen de maatschappelijke baten en kosten van een (risicovolle) activiteit.

3.5.1 Defensie-inrichting

Het hele plangebied wordt gebruikt ten behoeve van een Defensie-inrichting. Een deel van het plangebied wordt gebruikt ten behoeve van Munitie opslag. Hierover wordt in de volgende paragraaf ingegaan.

Voor het overige activiteiten op het terrein zijn er geen ruimtelijke gevolgen.

Op grond van de VNG-publicatie 'Bedrijven en milieuzonering' geldt voor defensie-inrichtingen een voorkeursafstand van 100 meter. Dit zal verder worden behandeld in hoofdstuk 3.6 Bedrijven en milieuzoneringen.

3.5.2 Munitieopslag

Op een deel van het plangebied, plaatselijk bekend als 't Kuitje, is munitie opgeslagen waardoor in de omgeving van deze opslag beperkingen gelden voor het gebruik van gronden en gebouwen.

Het beleid voor de externe veiligheid rond munitiecomplexen is vastgelegd in artikel 2.6.7 van de Barro. Dit artikel omvat:

- welke veiligheidszones van toepassing zijn rond munitieopslagen
- beoogt de veiligheidssituatie rond munitieopslagen te bevorderen door opname van de veiligheidszones met hun beperkingen in bestemmingsplannen
- geeft normen voor historische strijdigheden binnen de veiligheidszones
- formuleert het uitgangspunt dat bestaande risiconiveaus minimaal moeten worden gehandhaafd en dus niet mogen verslechteren.

In de nota wordt gewerkt met A-, B- en C-veiligheidszones:

- de A-zone ligt direct om het complex: geen bebouwing, openbare wegen, spoorwegen of druk bevaren waterwegen, geen parkeerterreinen, geen recreatie, beperkt agrarisch grondgebruik
- de B-zone (circa 1,5 maal de A-zone): geen bebouwing waarin zich regelmatig personen bevinden, geen aanleg van drukke verkeerswegen wel wegen met beperkt verkeer en extensieve dagrecreatie
- de C-zone (circa 2 maal de B-zone): geen gebouwen met vlies- of gordijngewelconstructies en gebouwen met grote glasoppervlakken.

De externe veiligheidscontouren vallen voor wat betreft de A-, B- en C-zone voor een deel in het plangebied. Voor een deel lopen deze zones over andere ruimtelijke plannen. De zones en de daaruit voortvloeiende beperkingen zijn al verwerkt in die plannen.

De externe veiligheidscontouren zijn op de verbeelding opgenomen middels een gebiedsaanduiding en in de regels zijn de bijbehorende beperkingen gebruik opgenomen.

In verband met de gevolgen van deze zonering is de risicosituatie nader beoordeeld. In het schrijven (d.d. 27 februari 2002, kenmerk MG20020000460 dossier 13-20-16) van het ministerie van Defensie is door de Staatssecretaris een eindadvies gegeven betreffende de veiligheid rond het munitiecomplex 't Kuitje te Den Helder. Overleg tussen het Ministerie van VROM, de Gemeente Den Helder, de Koninklijke Marine, de Provincie Noord Holland en het Hoogheemraadschap Uitwaterende sluizen heeft geleid tot de volgende aanbevelingen om het probleempunt op te lossen. Gedurende dit overleg is naar voren gekomen dat veranderingen die leiden tot een toename van activiteiten binnen de veiligheidszones rond het munitiecomplex nooit doorgevoerd mogen worden zonder dat daarbij overleg is gevoerd met alle betrokken partijen. Een voorwaarde daarbij is dat de gevolgen voor de veiligheid in beeld gebracht zijn. Veranderingen mogen nooit leiden tot een verslechtering van de veiligheidssituatie binnen de zones.

Binnen het plangebied behoefde geen aanpassingen te worden aangebracht, zoals hierboven al is aangegeven gelden er alleen beperkingen ten aanzien van het realiseren van gebouwen en ten aanzien van het gebruik van de gronden binnen de A- en B- zone. Zoals aangegeven is dit gebeurd middels de aanvullende bestemming.

Hierdoor kan ook worden geconstateerd dat het bestemmingsplan in dit opzicht uitvoerbaar is.

3.5.3 Windmolens

Binnen het plangebied staan langs het Noordhollands Kanaal sinds de jaren '80 en '90 van de vorige eeuw drie windturbines. Windturbines kunnen risico's veroorzaken voor de omgeving. De risico's worden veroorzaakt door bijvoorbeeld het breken van een blad of het omvallen van de windturbine door het breken van de mast. Als dit optreedt, kunnen afvallende delen van de windturbine leiden tot slachtoffers in de directe omgeving van de windturbine. In het Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer (verder aangeduid met Activiteitenbesluit) worden vanwege de veiligheid regels gesteld aan de risico's van windturbines. Daarnaast zijn de 'beleidsregel voor het plaatsen van windturbines op, in of over Rijkswaterstaatwerken (verder aangeduid met beleidsregel) en het 'Handboek Risicozonering Windturbines' van belang voor het inzichtelijk maken van de risico's van windturbines en de belemmeringen voor de omgeving. Bij het vaststellen van een bestemmingsplan waarbinnen windturbines mogelijk worden gemaakt, dient daarnaast ook rekening gehouden te worden met de Wet ruimtelijke ordening (Wro).

Sinds 1 januari 2011 worden op basis van het Activiteitenbesluit regels gesteld aan de veiligheid van windmolens. Windmolens die onder het Activiteitenbesluit vallen moeten voldoen aan de eisen die hierin worden gesteld. Voor windmolens is in het Activiteitenbesluit bepaald dat er geen kwetsbare objecten zijn toegestaan binnen de 10^{-6} per jaar plaatsgebonden risicocontour en dat er binnen de 10^{-5} per jaar plaatsgebonden risicocontour geen beperkt kwetsbare objecten zijn toegestaan. Deze verplichting geldt voor alle nieuwe molens.

Omdat de drie windmolens bestaand zijn hoeft niet voldaan te worden aan het activiteitenbesluit.

Mobiele bronnen

3.5.4 Transport gevaarlijke stoffen Den Helder

In de circulaire Risiconormering vervoer gevaarlijke stoffen (RNVGS) heeft het rijk het beleid vastgelegd inzake de afweging van veiligheidsbelangen die een rol spelen bij het vervoer van gevaarlijke stoffen. In de circulaire zijn normen opgenomen voor het plaatsgebonden risico en het groepsrisico. De circulaire is onder meer van toepassing op omgevingsbesluiten, zoals het vaststellen van een bestemmingsplan.

In paragraaf 4.3 van de circulaire wordt beschreven dat alleen bij een overschrijding van de oriëntatiewaarde van het groepsrisico of een toename van het groepsrisico beslissingsbevoegde overheden het groepsrisico moeten betrekken bij de vaststelling van een ruimtelijk besluit. Uit paragraaf 5.2.3 van de circulaire blijkt dat er in principe geen beperkingen aan ruimtegebruik hoeven te worden gesteld in het gebied dat op meer dan 200 meter van een route of tracé ligt.

De afstand van de N250 tot het Marineterrein bedraagt echter 100 meter. De risicokaart voor Noord-Holland geeft ook aan dat een deel van het marineterrein binnen de 10^{-8} zone ligt voor groepsrisico. Bij het bepalen van de risico afstanden is geen rekening gehouden met de plaatselijk aanwezige ruimtelijke omstandigheden. Daar waar de afstand van de transportroute gevaarlijke stoffen minder is dan 200 meter bedraagt, is aan de zijde van het marineterrein de primaire waterkering gelegen met een gemiddelde hoogte van 10 meter. Deze zorgt er voor dat de defensiegebouwen welke aan de andere zijde van de waterkering zijn gelegen afgeschermd worden, waardoor er geen reëel gevaar bestaat ten aanzien van groepsrisico.

Daarnaast zijn binnen de defensie-inrichting geen gevoelige bestemmingen gelegen. Hierdoor zal er ook geen belemmering ontstaat aan de wijze van inrichting van het defensierrein.

De dan dichtstbijzijnde route voor gevaarlijke stoffen waarbij geen ruimtelijke belemmering aanwezig is, is gelegen over de Binnenhaven - Zuidstraat. Deze route is gelegen op 225 meter van het plangebied en levert daarom geen belemmeringen op voor het bestemmingsplan.

Ook het transport van gevaarlijke stoffen per spoor levert geen belemmeringen op gezien de afstand en ontbreken van transportbewegingen. Ook voor transport over water levert dit gezien de gering aantal transportbewegingen geen belemmeringen op.

3.5.5 Hogedruk aardgastransportleidingen

Per 1 januari 2011 is het Besluit externe veiligheid Buisleidingen (Bevb) in werking getreden. Het Bevb bevat regels voor de exploitant, regels voor gemeenten over het opnemen van buisleidingen in bestemmingsplannen en regels voor het melden van ongewone voorvallen. De afweging van de externe veiligheidssituatie van buisleidingen heeft op deze manier een grondslag in de Wet milieubeheer (Wm) en in de Wro. Daarnaast vervangt het Bevb de circulaires Zonering langs hogedrukaardgasleidingen (1984) en Zonering langs transportleidingen voor brandbare vloeistoffen van de K1-, K2- en K3- categorie (1991).

In het Bevb is geen sprake meer van veiligheids-/bebouwings- en toetsingsafstanden zoals deze werden voorgeschreven in de circulaires. Het Bevb gaat uit van grens- en richtwaarden voor het plaatsgebonden risico (PR) en een verantwoordingsplicht van het groepsrisico (GR). De regeling voor buisleidingen is hiermee vergelijkbaar met de regeling voor inrichtingen zoals vastgelegd in het Besluit

externe veiligheid inrichtingen (Bevi). Waar relevant wordt in dit Handboek aangegeven op welke punten het Bevb afwijkt van de systematiek van het Bevi.

Op een afstand van circa 1600 meter van het plangebied (bij het NAM compressiestation) liggen een 8-tal buisleidingending. Door deze buisleiding wordt aardgas getransporteerd. Volgens een brief van de Gasunie bedraagt de grootste inventarisatieafstand van de buisleiding 580 meter. Het plangebied ligt op grote afstand van de buisleiding, waardoor het aannemelijk is dat het invloedsgebied van de aardgasleiding niet samen valt met het plangebied. De buisleiding vormt vanuit het oogpunt van externe veiligheid geen belemmering voor het voorliggende bestemmingsplan.

3.5.5 Verantwoording groepsrisico

Het voorontwerp bestemmingsplan is in het kader van het vooroverleg voor advies voorgelegd aan de veiligheidsrisico. Deze hebben op 21 januari 2013 een advies uitgebracht. Het advies en de gemeentelijke reactie daarop zijn opgenomen in bijlage 1 en 2 bij deze toelichting.

De conclusie van het advies was dat het groepsrisico met het uitvoeren van dit bestemmingsplan niet significant zal wijzigen. Daarom kon in het definitieve besluit volstaan worden met een beperkte verantwoording van het groepsrisico. Hiertoe is het voldoende om in de huidige situatie risicozones rondom de munitieopslag vast te leggen in het bestemmingsplan en de planregels daarop af te stemmen.

Dit is gebeurd door het vastleggen van de A-, B-, en C-, zone binnen het plangebied. Deze zones zijn in de regels van bijbehorende regels voorzien.

3.6 Bedrijven

Goede ruimtelijke ordening voorziet in het voorkómen van hinder en gevaar. Door bij nieuwe ontwikkelingen voldoende afstand in acht te nemen tussen milieubelastende activiteiten (zoals bedrijven) en gevoelige functies (zoals woningen) kan dit gerealiseerd worden. Voor het bepalen van deze afstand wordt de VNG-brochure 'Bedrijven en milieuzonering' (2009) gebruikt. Deze publicatie geeft voor vele bedrijfstypen, opslagen en installaties aan welke milieuaspecten (geur, stof, geluid en/of gevaar) een rol kunnen spelen en biedt een handreiking ten aanzien van welke gemiddelde afstanden tot woonbebouwing vanuit een goede ruimtelijke ordening 'passend' zijn.

Het plangebied betreft een bestaand gebied, waarbinnen de ruimteverdeling grotendeels heeft plaatsgevonden. Defensie-inrichtingen hebben een milieucategorie 4.1. De grootste afstand als gevolg van deze bedrijvencategorie bedraagt 200 meter. De aanwezige afstand van het Defensieterrein tot de dichtstbijzijnde gevoelige bestemming aan de Binnenhaven bedraagt 320 meter.

Hierdoor zijn er geen belemmeringen ten aanzien van het voorliggende bestemmingsplan.

3.7 Waterparagraaf (watertoets)

3.7.1 Inleiding

Ruimte maken voor water in plaats van ruimte onttrekken aan water: dat is de kern van het waterbeleid voor de 21e eeuw. In de loop van de tijd hebben ruimtelijke ontwikkelingen veel ruimte aan het water onttrokken. Begin deze eeuw heeft de overheid gesteld dat ruimtelijke ontwikkelingen de ruimte voor water niet verder mogen beperken. Eén van de instrumenten om het nieuwe waterbeleid vorm te geven is de watertoets. Het doel van de watertoets is de vroegtijdige betrokkenheid van de waterbeheerder bij ruimtelijke plannen te borgen, zodat nieuwe ontwikkelingen niet voor wateroverlast zorgen.

Dit plan is een conserverend plan en omvat het meest noordoostelijke deel van Den Helder. Het grootste deel bestaat uit de marinehaven De Nieuw Haven.

3.7.2 Beheer

Voor het plangebied geldt dat de zeehaven in beheer is bij de dienst Rijkswaterstaat Dienst Noord-Nederland (RWS). RWS is verantwoordelijk voor het waterkwaliteit- en waterkwantiteitbeheer van de Nieuwe Haven. Rijkswaterstaat is onder meer verantwoordelijk voor vergunningverlening op grond van de Waterwet in het gebied. Vergunningen voordempingen ten behoeve van verbreding van kades zullen mogelijk aangevraagd moeten worden bij Rijkswaterstaat.

De vaarweg Het Nieuwe Diep echter is in beheer bij de gemeente Den Helder¹. Dat betekent in concreto dat het beheer en onderhoud, en de eigendom van het Noordhollands Kanaal ten noorden van km. 79,998 de Koopvaardersbinnenhaven, de Van Kinsbergenbrug, de vaarweg Het Nieuwe Diep en de Zeedoksluis bij de gemeente berusten. Sinds november 2006 berust ook het eigendom van Het Nieuwe Diep daadwerkelijk bij de gemeente. Een deel van het gebied is in beheer bij het Hoogheemraadschap, namelijk de zeekering aan de noordzijde (de zeedijk), en de hoofdwaterkering aan de oostzijde die langs de zeehaven loopt. De weg Het Nieuwe Diep op de dijk langs deze zeehaven is in beheer en onderhoud van de gemeente Den Helder, onder vergunning van het Hoogheemraadschap. Daarnaast heeft het hoogheemraadschap het kwaliteit- en kwantiteitsbeheer van de binnenwateren namelijk het Noordhollands kanaal, de Koopvaardersbinnenhaven en Maritieme binnenhaven.

¹ Overeenkomst tot regeling van het feitelijk onderhoud om te komen tot overdracht in beheer en onderhoud van waterstaatswerken in de gemeente Den Helder, nr. NHA 10509, 7 december 1995.

3.7.3 Binnendijks

De in het plan vallende waterkeringen zijn de *Havendijk* (dijk 86) en *Koegraszeedijk* (dijk 87). Voor de waterkeringen in zijn algemeenheid is de Keur Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier 2010 van toepassing en het Beheersplan Waterkeringen 2006-2010 van Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier. Voor de zogenaamde *keurzones* (de exacte afbakening op de kaart waarbinnen de in de Keur 2010 omschreven verplichtingen gelden), welke met de (dubbel)bestemming '(waterstaat)-waterkering' moet worden opgenomen in het bestemmingsplan, wordt voor de Helderse Zeewering verwezen naar de legger van deze zeewering. De totale breedte van het keurgebied bestaat uit de zone waterstaatswerken en de beschermingszone. Binnen deze zones gelden op grond van de Waterwet verboden.

De in de Keur 2010 beschreven zones zijn benodigd om de huidige waterkering te beschermen. Daarnaast wordt er in het Beheersplan waterkeringen 2006-2010 ruimte gereserveerd in de zogenaamde vrijwaringzone, en in het profiel van vrije ruimte om de eventuele versterkingen van de waterkering in de toekomst veilig te stellen. Deze ruimtelijke reserveringen zijn benodigd in verband met de zeespiegelstijging en de bodemdaling. De waterkering bestaat zowel uit het grondlichaam als de daarbij behorende kunstwerken zoals keermuren, damwanden en sluisen.

Het beleid van het hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier laat geen onomkeerbare bebouwing toe op de waterkering, zoals huizen, flats of (ondergrondse) parkeergarages.

Beschrijving huidig watersysteem

De zeewering loopt in het plangebied gelijk met Het Nieuwe Diep, Het Nieuwe Werk en daarna parallel en naast het Noordhollands Kanaal op het Marine Haventerrein. Deze dijk met de daarin opgenomen kunstwerken vormen de scheiding tussen het zoute zeewatersysteem en het zoete boezemwatersysteem. Buitendijks is het Marinehaventerrein gevestigd. Binnendijks is een terrein van het Hoogheemraadschap en een 3-tal windturbines gelegen. In het dijkvak bevinden zich een tweetal waterkerende constructies, de Koopvaarderschluis (deels buiten het plangebied) en het gemaal de Helsdeur.

Zoet boezemwatersysteem.

Het waterkwaliteitsbeheer van dit watersysteem berust bij het Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier.

Binnendijks bevinden zich gescheiden rioolstelsels. Het met fecaliën of door bedrijfsmatige activiteiten vervuilde water wordt door middel van pompen en persleidingen afgevoerd naar overige delen van het gemeentelijk rioolstelsel vanwaar transport naar de rioolwaterzuivering plaats vindt. Neerslag op terreinen wordt vrij geloosd op het brakke oppervlaktewater. Waar dit vereist is geschiedt lozing via een regenwaterstelsel met plaatselijke voorzuivering met vergunning van de waterkwaliteitsbeheerder. Binnen het plangebied zijn geen bedrijven gevestigd.

In de oorspronkelijke keur van 2001², die tevens de rol van legger speelt, staan de te onderscheiden werken met de bijbehorende bodembreedten, bodemdiepten, de bovenbreedte en de onderhoudsplichtigen weergegeven. De binnen het plangebied voorkomende werken zijn de dijk Het Nieuwe Diep, de dijk Koegraszeedijk, de Zeedoksluis, de Van Kinsbergenbrug en een deel van het Noord-Hollands Kanaal.

3.7.4 Buitendijks

Zout zeewatersysteem.

Het beheer van dit watersysteem voor wat betreft het waterkwaliteit- en waterkwantiteitbeheer berust bij Rijkswaterstaat Dienst Noord-Nederland.

Met betrekking tot toekomstig beleid voor dit gedeelte, dient te worden aangesloten bij het door de ministerraad op 14 september 2007 vastgestelde Beleidslijn kust en de structuurvisie Waddenzee. In de beleidslijn Kust wordt met betrekking tot het plangebied gesteld dat: Ruimte voor uitbreiding van gebruiksfuncties moet in samenhang worden gezien met de benodigde ruimte voor toekomstige versterking van de zeewering, inclusief de reservering van ruimte voor 200 jaar zeespiegelstijging.

Op het haventerrein van Defensie, De Nieuwe Haven meren schepen aan van de Marine, Kustwacht, Rijkswaterstaat en Loodswezen. Waarbij in de toekomst gedacht wordt een deel van de kades als medegebruik ter beschikking te stellen ten behoeve van de offshore om te laden en lossen.

Het bestemmingsplan voorzien niet in concrete veranderingen in het havengebied.

Het plangebied ligt mede door op het Nieuwe Haventerrein aanwezige geluidsbronnen in het gezondeer Industrierrein Haven Den Helder.

Door klimaatverandering en zeespiegelrijzing kan de veiligheid m.b.t. overstromingen in het buitendijkse gedeelte van het havengebied in de toekomst mogelijk in gevaar komen.

Eventuele risico's zijn voor de ondernemers/overheidsdiensten die zich hier hebben gevestigd en/of willen gaan vestigen. Rijkswaterstaat heeft formeel geen bevoegdheden veiligheidseisen te stellen aan buitendijkse ontwikkelingen.

Buitendijks bevinden zich gescheiden rioolstelsels. Het met fecaliën of door bedrijfsmatige activiteiten vervuilde water wordt door middel van pompen en persleidingen afgevoerd naar het ten zuiden van het marine terrein gelegen rioolwaterzuivering. Neerslag op terreinen wordt (na zuivering op het terrein zelf) vrij geloosd op het zoute oppervlaktewater. Waar dit vereist is geschiedt lozing via een regenwaterstelsel met plaatselijke voorzuivering met vergunning van de waterkwaliteitsbeheerder.

Advies zoutwatertoets

Uit gesprekken met Rijkswaterstaat aangaande het bestemmingsplan Haven Den Helder heeft de gemeente overleg gevoerd met Rijkswaterstaat. Het daaruit komend advies is als uitgangspunt

² Keur Hoogheemraadschap Uitwaterende Sluizen 2001, september 2001, Waterschap Hollands Kroon.

gebruikt voor dit advies. Afronding van het wateradvies zal plaatsvinden in het kader van het vooroverleg op grond van het Besluit ruimtelijke ordening.

Tot slot kan nog worden gesteld dat:

“Op grond van de Europese Kaderrichtlijn Water (KRW) van 22 december 2000 dient de huidige waterkwaliteit niet te verslechteren, het zogenaamde "stand still" principe is van kracht. Het bestemmingsplan geeft geen wijziging ten opzichte van de huidige situatie en voldoet daarmee aan het "stand still" principe. Voor ontwikkelingen die binnen het bestemmingsplan plaats vinden, geldt dat moet worden voldaan aan de waterkwaliteitsnormen van de KRW.

Het ministerie van Defensie alsmede bedrijven op buitendijkse locaties dienen in geval van calamiteiten waarbij lozingen op het buitenwater aan de orde zijn Rijkswaterstaat z.s.m. te informeren. Tel nr. 058-2344215 Rijkswaterstaat Dienst Noord Nederland.”

3.7.5 Gevolgen bestemmingsplan

Daar het onderliggende plan een conserverend plan betreft, zal de uitvoering ervan binnendijs en buitendijs geen gevolgen hebben voor het watersysteem.

In het onderhavige bestemmingsplan is de bestaande bebouwing binnen de door het hoogheemraadschap aangegeven vrijwaringzones conserverend bestemd. Nieuwe bebouwing is hier niet toegestaan.

3.8 Ecologie

Flora- en faunawet

De Flora- en faunawet regelt de bescherming van planten- en diersoorten. In de wet zijn de EU-richtlijnen voor de bescherming van soorten opgenomen en het internationale CITES-verdrag voor de handel in bedreigde diersoorten. De doelstelling van de wet is de bescherming en het behoud van in het wild levende planten- en diersoorten. Het uitgangspunt van de wet is: 'Nee, tenzij'. Dit betekent dat activiteiten met een schadelijk effect op beschermde soorten in principe verboden zijn. Van het verbod op schadelijke handelingen ('nee') kan onder voorwaarden ('tenzij') worden afgeweken.

Voor ruimtelijke ingrepen en activiteiten dient altijd rekening gehouden te worden met de mogelijke aanwezigheid van beschermde soorten uit de Flora- en faunawet. Gesteld kan worden dat nieuwe ontwikkelingen waarbij verstorende werkzaamheden plaatsvinden, zoals het kappen van bomen en het verwijderen van bosschages, buiten het broedseizoen dienen plaats te vinden. Als er in een periode waarin veel vogels broeden, moet worden gewerkt (in het bijzonder het voorjaar), dan is het raadzaam in een geschikte periode daaraan voorafgaand mogelijke broedplaatsen, zoals struiken, te verwijderen.

Natuurbeschermingswet

De Natuurbeschermingswet richt zich op de bescherming van bijzondere leefgebieden van dieren en planten. De wet is gericht op de bescherming van gebieden die door de bijzondere aanwezige waarden zijn aangewezen als Natura 2000 gebied of als beschermd natuurmonument. Voor activiteiten of projecten die schadelijk zijn voor de beschermde natuur geldt een vergunningplicht. Hierdoor is een zorgvuldige afweging gegarandeerd bij projecten die gevolgen kunnen hebben voor natuurgebieden. De Natura 2000 gebieden maken vrijwel volledig deel uit van de Ecologische Hoofdstructuur (EHS). Daarmee is er planologisch een goede relatie tussen de EHS en de Natura 2000 gebieden. Het plangebied ligt in het stedelijk gebied en is niet gelegen in de EHS of aangewezen als Natura 2000 gebied. (zie ook paragraaf 2.2.5)

3.9 Hoogtebeperkingen

3.9.1 Luchthaven

Het Besluit Algemene Regels Ruimtelijke Ordening (BARRO) verwijst in artikel 2.6.4, lid 4 dat ten aanzien van de hoogtebeperkingen rondom militaire luchthavens voldaan dient te worden aan wat gesteld in artikel 16 van het Besluit Militaire Luchthavens.

Het beleid welke in het Besluit Militaire Luchthavens is gesteld sluit aan bij het in het Tweede Structuurschema Militaire Terreinen (SMT-2) geformuleerde beleid over obstakelvrije vlakken rond militaire luchtvaartterreinen waaraan toelaatbare hoogtes zijn verbonden voor objecten in de nabije omgeving. De ruimtelijke gevolgen voor gebieden gelegen in de nabijheid van een militair luchtvaartterrein of een radarstation zijn als volgt:

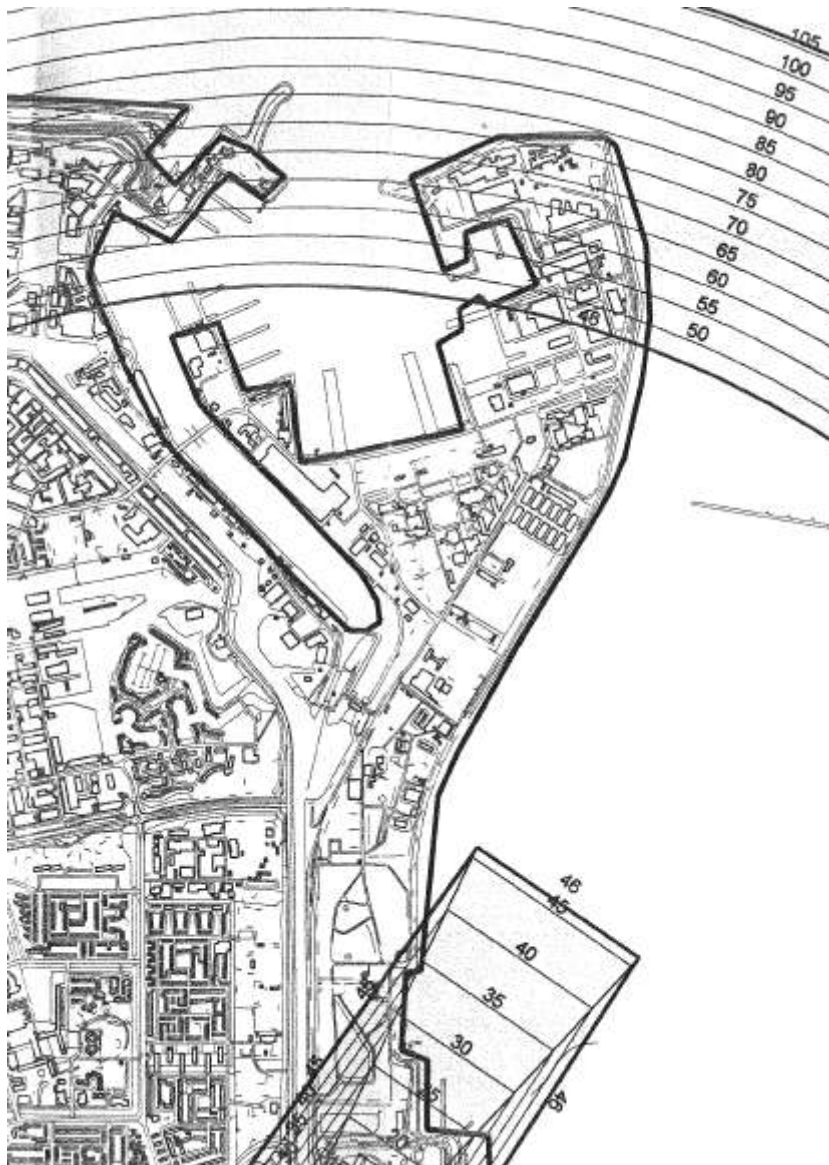
- Bestaande objecten, die de maximaal toelaatbare hoogte overschrijden, strijdig zijn met de geldende criteria en daardoor resulteren in beperkingen op het vliegen of verstoring van apparatuur, zullen worden gerespecteerd;
- Bestemmingsplannen waarin mogelijkheden zijn vastgelegd voor bouwwerken hoger dan de maximaal toelaatbare bouwhoogte en bouwplannen die de maximaal toelaatbare bouwhoogte overschrijden maar al een onherroepelijke bouwvergunning hebben verkregen worden eveneens gerespecteerd;
- Nieuwe strijdigheden met de maximaal toelaatbare bouwhoogte kunnen echter niet worden gerespecteerd, tenzij uit een toetsing van het Ministerie van Defensie blijkt dat er geen sprake is van onaanvaardbare verstoring.

De maximaal toelaatbare hoogten worden bepaald door de ligging van de start- en landingsbanen en berusten tevens op internationaal vastgelegde afspraken.

Bij brief van 16 november 2006 heeft het Ministerie van Defensie burgemeester en wethouders van Den Helder in kennis gesteld van de obstakelbeheersgebieden rond luchtvaartterreinen en verstoringsgebieden rond radarstations. Uit dit schrijven en de daarbij behorende bijlagen blijkt dat de obstakelvrije zone rondom het vliegveld van Den Helder is opgebouwd uit drie componenten:

- Het betreft allereerst de zogenaamde invliegfunnels. Dit zijn de start- en landingsvlakken met zijkanten, die zijn vastgesteld in het verlengde van de start- en landingsbaan. Hiervoor gelden beperkingen als het gaat om het oprichten van hoge obstakels variërend van 0 tot 151 meter boven NAP.
Vanaf het vliegveld lopen deze in zowel noordoostelijke als zuidwestelijke richting. De funnels liggen deels over het plangebied.

Bij het opstellen van het bestemmingsplan is rekening gehouden met deze funnels door het beperken van de maximale bouwhoogten voor gebouwen en objecten binnen de plangrenzen. Hierdoor vindt geen overschrijding plaats van de toegestane maximale bouwhoogte.

Funnel belemmeringszone 1

- Daarnaast bestaat de zone uit de Inner Horizontal en Conical Surface (IHCS). Dit is een obstakelvrije zone voor het oprichten van bouwwerken met een hoogte van hoger dan 46 meter boven NAP rondom de gehele luchthaven (horizontaal vlak met een straal van 4 km rond de landingsdrempels). Dit vlak gaat over in een conisch vlak waarbij het oprichten van bouwwerken met een zekere hoogte niet is toegestaan. De maximale hoogte loopt op met een helling van 5% tot 145 meter over een afstand van 2 km.

- Daarnaast geldt een obstakelvrije zone ter voorkoming dat de werking van de Instrument Landing System apparatuur (ILS) gestoord wordt. Deze zone bestaat uit meerdere vlakken, zowel horizontaal als oplopend, waarin een maximale bouwhoogte van toepassing is. Afwijking van deze maximum bouwhoogte is via vrijstelling toegestaan na ontvangst van een positief advies van het Ministerie van Defensie, mits de werking van de ILS niet in onaanvaardbare mate negatief wordt beïnvloed. Binnen het bestemmingsplan worden er geen nieuwe bouwweken of objecten toegestaan die in strijd zijn met de ILS hoogtebeperkingen. De overige bebouwing is conserverend bestemd en voorzien van een maximale bouwhoogte gebaseerd op de huidige bebouwing.

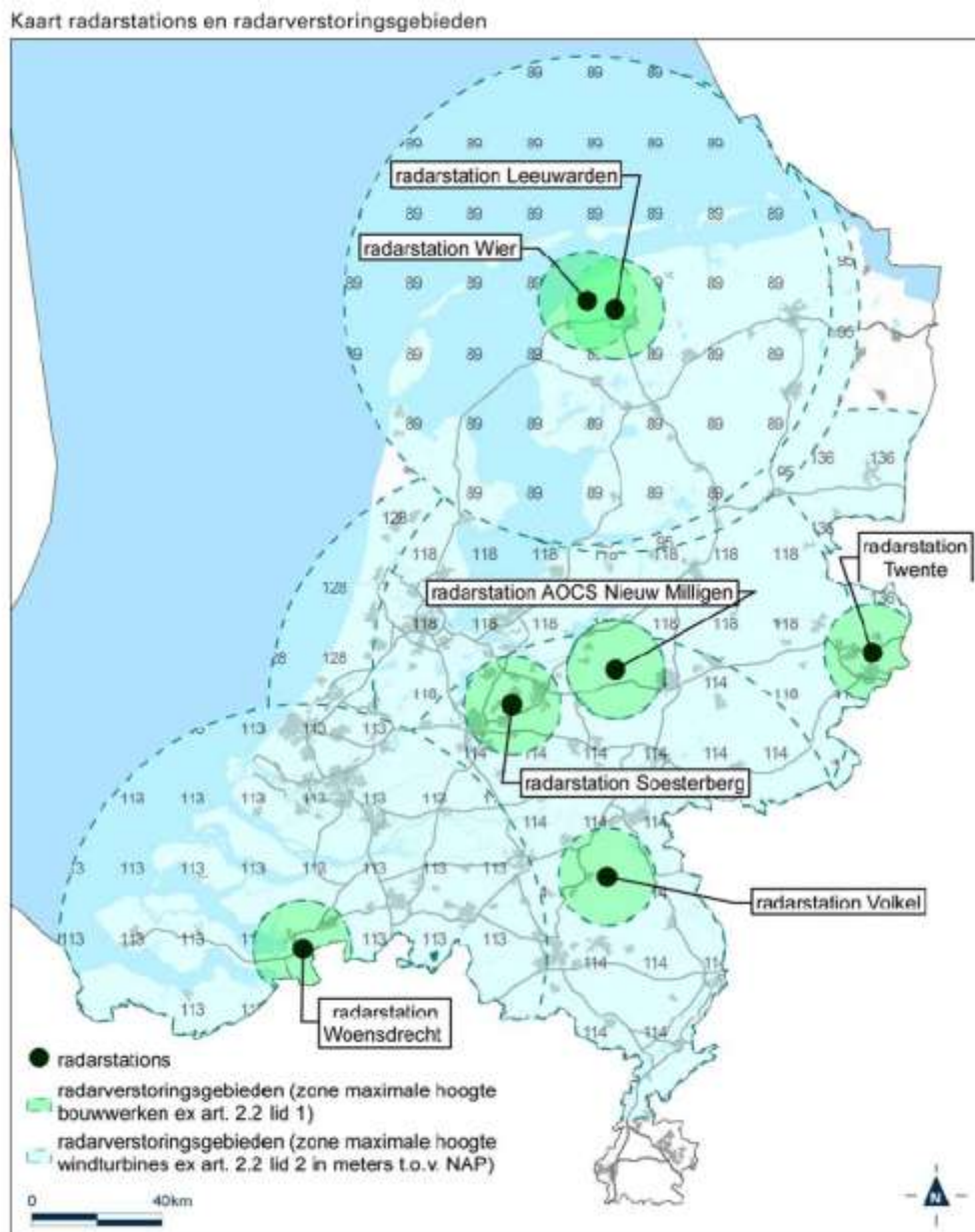
ILS belemeringzone 1

3.9.2 Radarverstoringgebied rondom radars

Naast de bovenstaande beperkingen ten gevolge van de luchthaven wordt door het Ministerie van Defensie ook een aantal radarstations beheerd welke onderdeel uitmaken van een raaks radarstations waarmee een radarbeeld van het Nederlandse luchtruim wordt opgebouwd voor de beveiliging van het nationale luchtruim en voor de veilige afhandeling van militaire en burgerluchtverkeer. Een van deze radarstations staat op Marinevliegveld De Kooy.

Deze radarsystemen dienen een vrij zicht te hebben om goed te kunnen functioneren. Objecten in de omgeving kunnen resulteren in een verstoring van het radarbeeld. Of een object verstoring oplevert is afhankelijk van de hoogte, breedte, opstelling, opbouw en het materiaal van het object. Het zogenoemde radarverstoringgebied wordt gevormd door een cirkel met een straal van 15 NM (circa 28 km) gemeten vanaf de positie van de radar en een hoogte van 45 meter ten opzichte van de hoogte van het maaiveld ter plaatse van de radar.

Een andere hoogtebeperking komt voort uit het Radarstation in Wier. De beperkende hoogte als gevolg hiervan voor Den Helder bedraagt 89 meter. Omdat de maximum hoogte voor nieuwe bouwwerken in het bestemmingsplan minder bedraagt dan de gestelde maximale hoogten, voldoet het bestemmingsplan aan de ministeriële regelgeving.

Op de nieuwe haven zelf staan ook een aantal zend- en ontvangstinstallaties die een hoogtebeperking met zich meebrengen. (zie ook paragraaf 2.2.1 Defensie van deze toelichting). Op grond van de Barro geldt voor die zend- en ontvangstinstallaties een bouwhoogte beperking van 22 meter. De maximale hoogte voor nieuwbouw bedraagt voor dit plan echter 15 meter zodat er geen doorsnijding plaatsvindt van die zone.

3.9.3 Conclusie

Op het Binnen het plangebied zijn een aantal objecten aanwezig welke een grotere maximale hoogte hebben dan op grond van de het hoogtebeperkingen (meer dan 45 meter) zijn toegestaan. Buiten het gebied welke eigendom is van het Rijk betreffen dit de 3 windturbines langs het Noordhollands Kanaal.

Op de Nieuwe Haven staan thans ook een aantal gebouwen/bouwwerken met een grotere hoogte. In de regels staat opgenomen dat deze bestaande gebouwen tot de huidige hoogte behouden mogen blijven. Voor de rest van het plangebied geldt een maximale bouwhoogte voor nieuwbouw van 15 meter met uitzondering van het zuidelijke gedeelte van het Kuitje waar een maximale hoogte van 6 en 10 meter geldt.

Hierdoor kan voor de overige bebouwing binnen het plangebied kan gesteld worden dat door het opnemen van een maximale bouwhoogte geen overschrijding kan plaatsvinden van de maximale bouwhoogte als gevolg van de hoogtebelemmeringen.

Hiermee kan geconcludeerd worden dat de hoogtebeperkingen geen belemmering vormen voor de uitvoering van dit bestemmingsplan.

3.10 Cultuurhistorie

Cultuurhistorie is zeer waardevol voor zowel het heden als de toekomst. Cultuurhistorie is een belangrijk onderdeel van de ruimtelijke kwaliteit en biedt daarmee kansen voor de verdere ontwikkeling van een gebied. Het uitgangspunt voor het omgaan met cultuurhistorie staat beschreven in de beleidsnota 'Cultuurhistorische waarden Den Helder'. De doelstelling van de nota is: 'Zorgvuldig omgaan met de in Den Helder aanwezige cultuurhistorische waarden'.

3.10.1 Historische Geografie

Binnen het plangebied komen op grond van de Cultuurhistorische waardekaart themakaart Geografie geen geografisch waardevolle gebieden voor.

3.10.2. Archeologie

inventarisatie

Met betrekking tot archeologie is aan de hand van de kaart Archeologische waarden in de Gemeente Den Helder bekeken of er ook verwachtingen zijn dat deze binnen het plangebied aanwezig zijn.

Op grond hiervan blijkt dat alle archeologische vindplaatsen gelegen zijn buiten het plangebied.

Gemeentelijk beleid

Als beleidsinstrument wordt ervoor gekozen om een selectief deel van de archeologische terreinen op te nemen in de bestemmingsplannen. De beleidsstrategie tot het in stand houden van de cultuurhistorische identiteit leidt er toe dat bij het opstellen of herzien van bestemmingsplannen voortaan uitdrukkelijk aandacht wordt besteed aan bekende en vermoede archeologische waarden.

Archeologiecriteria

Voor de overige gronden binnen het plangebied geldt dat bij werken met een oppervlak boven de

- 50 vierkante meter en dieper dan 3 meter onder het oorspronkelijke maaiveld of;
- 5000 vierkante meter en 50cm onder het oorspronkelijke maaiveld

rekening dient te worden gehouden met de aanwezigheid van archeologische waarden.

Bodenvondsten

Indien onverwacht tijdens grondroerende werkzaamheden wordt gestuit op zaken, waarvan vermoed kan worden dat zij archeologisch van waarde zijn, dan moet de vondst volgende de Monumentenwet binnen drie dagen worden gemeld bij de burgemeester, die de minister op de hoogte brengt. In de praktijk betekent dit dat de verantwoordelijke ambtenaar bij de afdeling Veiligheid, Vergunningen en Handhaving bij de gemeente de vondst direct meldt bij het Provinciaal Depot voor Bodenvondsten te Wormer³. Dit is de centrale plaats voor het melden van Noord-Hollandse vondsten. Hier is voldoende

³ Provinciaal Depot voor Bodenvondsten Provincie Noord-Holland,
Gebouw Mercurius, Veerdijk 32, 1531 MS Wormer

kennis aanwezig om deze vondstmelding verder af te handelen. De vondsten blijven in het geval van toevalsvondsten eigendom van de vinder.

3.10.3. Monumenten

Binnen het plangebied zijn geen Rijks-, provinciale of gemeentelijke monumenten aanwezig.

3.10.4 Conclusie

De cultuurhistorische waarden staan de uitvoering van het bestemmingsplan niet in de weg.

3.11 Duurzaamheid

De gemeente streeft op basis van het in provinciaal verband afgesloten Convenant Duurzaam Bouwen in algemene zin naar woningbouw op basis van de principes van duurzaam bouwen en wonen. In dit licht zal in het ontwerp rekening worden gehouden met de situering van de woningen (zongericht verkavelen) en een efficiënte en overzichtelijke ontsluiting, met name voor langzaam verkeer.

Bij de uitgifte van de gronden voor wonen zal worden gestreefd naar:

- beperking van het energiegebruik door zongericht bouwen en benutting van zonne-energie;
- terugdringing van uitstoot van CO₂;
- een Energie Prestatie Coëfficiënt (EPC) die een nader te bepalen percentage lager ligt dan in het Bouwbesluit is aangegeven;
- toepassing van het Nationale DUBO-pakket bij de bouw van woningen.

Bij de inrichting van de openbare ruimte zal zoveel mogelijk het Nationale Pakket Grond-, Weg- en Waterbouw worden toegepast. Gestreefd wordt naar een duurzaam waterbeheer in het gebied, gericht op het zoveel mogelijk vasthouden van gebiedseigen (hemel)water.

Los van bovenstaande hanteert het Ministerie van Defensie de Duurzaamheidsnota 2009.

Met deze Defensie Duurzaamheidsnota 2009 wordt het beleid op milieugebied, zoals dat door het ministerie van Defensie vanaf 1993 wordt gevoerd, voortgezet. Uitgangspunt voor het duurzaamheidsbeleid van Defensie is dat aan wet- en regelgeving wordt voldaan en het Rijksbeleid wordt uitgevoerd. Hierbij geldt als belangrijke randvoorwaarde dat het primaire doel van de defensieorganisatie, namelijk operationele inzetbaarheid van de krijgsmacht gegarandeerd moet blijven.

De drie belangrijkste elementen van deze Defensie Duurzaamheidsnota 2009 zijn:

- Defensie is met 69.000 personeelsleden en veel materieel een energie-intensief bedrijf. Energiebesparing en de inkoop en productie van duurzame energie vormen dan ook een grote inspanning voor de komende jaren. Naast reductie van de CO₂-uitstoot wordt hiermee ook de afhankelijkheid van natuurlijke hulpbronnen verminderd.
- Defensie geeft jaarlijks circa 3 miljard euro uit aan materieel, infrastructuur, goederen en diensten en is daarmee binnen de overheid een van de grootste marktpartijen. Duurzame inkopen houdt in dat tijdens het verwervingsproces wordt afgewogen welke ongewenste milieueffecten en kosten in de gebruiksfase en bij afstoting kunnen worden gereduceerd of voorkómen.
- Milieumanagement is een derde speerpunt. Defensie heeft een grote uitvoeringsgerichte organisatie die gericht is op vredesoperaties en de ondersteuning daarvan. Bij de uitvoering van deze taken dienen de milieubelasting en de daaraan verbonden kosten te worden beheerst. Milieumanagement ondersteunt Defensie bij het invullen van deze verantwoordelijkheden door milieuaspecten structureel en aantoonbaar te betrekken bij de bedrijfsprocessen.

4. Ontwikkelingsvisie

4.1 *Planologische en ruimtelijke uitgangspunten*

Het plangebied is sinds zijn ontstaan in gebruik geweest voor Defensiedoeleinden. Het plangebied heeft specifieke kwaliteiten, die samenhangen met de ontstaansgeschiedenis en het gebruik ervan. Dit leidt tot de volgende planologische uitgangspunten:

- De hoofdfunctie van het plangebied is en blijft een Marinehaven inclusief de daarvoor benodigde faciliteiten. Het karakter is dan ook in hoofdzaak dat van een Defensie-inrichting met een aantal daaraan toegevoegde andere functies, die passen bij dat karakter;
- Maatschappelijk - Militairterrein is weliswaar de hoofdbestemming en -functie, maar dat houdt niet in dat elke vorm van civiele bedrijvigheid of andere overheidsdiensten is uitgesloten. Binnen deze bestemming zijn ook aan militaire doeleinden en/of haven gerelateerde civiele bedrijven danwel overheidsdiensten toegestaan.
- Alle gronden met uitzondering van water is gelegen binnen een gezoneerd industriegebied. Activiteiten die plaatsvinden binnen dit gebied dienen rekening te houden met de bij het gebied behorende zonegrens.
- Het oude voor de nieuwe haven van toepassing zijnde bestemmingsplan bevatte geen bebouwingsbepalingen (hoogten, gevellijnen, etc.) waardoor de bouwverordening van toepassing was. Bij het opstellen van dit bestemmingsplan zijn daarom de bepalingen uit de bouwverordening overgenomen als bestaande rechten. Dit leidt tot een flexibel bestemmingsplan waarbij een grote ruimte is voor stedenbouwkundige invulling.
- Bestaande gebouwen en objecten die een grotere hoogte hebben dan 15 meter zijn ten aanzien van de maximaal toegestane hoogten in de regels positief overgenomen. Nieuwe objecten met een grotere hoogte zijn niet als recht in dit plan opgenomen.
- In verkeerskundig opzicht zal de inrichting van het plangebied zodanig moeten zijn dat hiermee recht wordt gedaan aan het karakter daarvan. Dat wil zeggen dat het gaat om een rustig bedrijventerrein. In principe dus een gebied met een 30 km/uur regime;
- Uitzondering daarop zijn de hoofdtoegangswegen tot het terrein, die is te karakteriseren als een gebiedsontsluitingsweg met een ander snelheidsregime (50 km/uur).
- Voor het parkeren dient de nodige ruimte gevonden te worden binnen de bestaande ruimtelijke mogelijkheden.

4.2 Specifieke ontwikkelingen

In het plangebied zullen zich in de nabije toekomst geen grootschalige ingrepen voor gaan doen. Het betreft een bestaand gebied, waarin normaal beheer en continuïteit van functies de boventoon voeren. Dat is geheel mogelijk binnen de randvoorwaarden van het plan.

5. Juridische aspecten

5.1 Inleiding

Als belangrijkste doelstellingen voor het bestemmingsplan De Nieuwe Haven 2013 staat het zo goed mogelijk faciliteren de defensiedoelinden als onderdeel van het Rijksbeleid ten aanzien van Veiligheid voorop. Daarbij moet de herziening leiden tot eenduidige en modern plan die de kwaliteiten waarborgen, maar tevens flexibiliteit biedt aan gewenste ontwikkelingen. Vertaling van deze doelstellingen vindt plaats in voorliggend hoofdstuk. Middels het toelichten van plansystematiek en de verschillende bestemmingen wordt duidelijk welke visie/beleid als achterliggende gedachte geldt voor de gemaakte keuze in de voorschriften en op de plankaart.

Dit hoofdstuk geldt als (juridische) toelichting op de regels van het bestemmingsplan. Aan bod komen verschillende bestemmingen die in het plan zijn opgenomen. Met deze bestemmingen wordt invulling gegeven aan de doelstelling van het bestemmingsplan.

Dit hoofdstuk is te hanteren als een leeswijzer bij de regels: er wordt uitgelegd wat het doel is van de verschillende bestemmingen, maar ook welke voorschriften er zijn en waar deze toe dienen. Op deze wijze wordt het bestemmingsplan gemakkelijker te interpreteren.

5.2 Onderdelen van het bestemmingsplan

Het bestemmingsplan bestaat uit *planregels met bijlagen*, de *verbeelding* met daarbij een *toelichting met bijlagen*.

De *regels* (met eventuele bijbehorende bijlagen) bevatten het juridisch instrumentarium voor het regelen van het gebruik van de gronden en gebouwen en bepalingen over de toegelaten bebouwing.

De *verbeelding* heeft een ondersteunende rol voor de toepassing van de regels alsmede de functie van visualisering van de bestemmingen. Op de verbeelding worden de bestemmingen, aanduidingen en figuren weergegeven, met daarbij harde randvoorwaarden. De verbeelding vormt samen met de regels het voor burgers bindende onderdeel van het bestemmingsplan.

De *toelichting* (met eventuele bijbehorende bijlagen) heeft geen bindende werking en maakt juridisch ook geen onderdeel uit van het bestemmingsplan. Wel heeft de toelichting een belangrijke functie bij de weergave en onderbouwing van het plan en ook bij de uitleg van bepaalde bestemmingen en regels.

5.3 Typen bestemmingsplannen

In de praktijk komen drie soorten bestemmingsplannen voor. Dit zijn *beheersplannen*, *ontwikkelingsplannen* en een *mengvorm* van de twee typen plannen.

Een *beheersplan* staat voor een overwegend conserverend bestemmingsplan voor een al ontwikkeld gebied. De bestaande situatie wordt in de meeste gevallen positief bestemd. Omdat de bestaande situatie het uitgangspunt is, kenmerkt een beheerplan zich door een meer gedetailleerde plankaart. Bestemmings- en bouwvlakken worden nauwkeurig op de plankaart aangegeven.

Een *ontwikkelingsplan* kenmerkt zich door een globaler kaartbeeld. Dit type plan wordt gebruikt voor gebieden die nog geheel of gedeeltelijk ontwikkeld moeten worden en is dus gericht op verandering.

Het bestemmingsplan De Nieuwe Haven 2013 vervult in Den Helder hoofdzakelijk een mengvorm van beide soorten. Dit is ook te zien aan het kaartbeeld. Ten aanzien van de bestemming bedrijventerrein is gedetailleerd bestemd maar voor de rest biedt het plan ruimte voor een flexibele invulling binnen de gestelde regels.

5.4 Systematiek van de planregels

De regels vallen in vier hoofdstukken uiteen. Per hoofdstuk zullen de diverse bepalingen artikelsgewijs worden besproken.

5.4.1 Inleidende regels

Hoofdstuk 1 Inleidende regels bevat alle bepalingen die nodig zijn om de overige regels goed te kunnen hanteren. De inleidende regels bestaan uit de volgende artikelen:

Artikel 1 Begrippen

Dit artikel geeft de betekenis aan een aantal in de regels voorkomende begrippen. Hierdoor wordt de interpretatie van de begrippen vastgelegd, waardoor de duidelijkheid wordt vergroot. Voor zover in de planregels begrippen worden gebruikt die niet in dit artikel vermeldt staan, wordt aangesloten bij het normaal spraakgebruik of relevante wetgeving.

Artikel 2 Wijze van meten

Dit artikel geeft aan hoe bepaalde maten dienen te worden berekend.

5.4.2 Bestemmingsregels

Deze artikelen bevatten de bepalingen welke direct verband houden met de op de verbeelding aangegeven bestemmingen. Per bestemming is de volgende opzet aangehouden, namelijk:

- *Bestemmingsomschrijving*: een omschrijving van de functies die op gronden met een specifieke bestemming zijn toegestaan.
- *Bouwregels*: regels die aangeven op welke plek gebouwd mag worden en welke afmetingen het bouwwerk mag c.q. moet hebben.

Naast bovengenoemde onderdelen bevatten een aantal bestemmingsplanbepalingen ook flexibiliteitsbepalingen om op gewenste / toekomstige ontwikkelingen te kunnen spelen:

- *Afwijkingen*: hierin wordt aangegeven van welke regels en onder wat voor voorwaarden in een omgevingsvergunning van bepaalde regels in een bestemmingsplan kan worden afgeweken.

Daarnaast kennen een aantal bestemmingen nog aanvullende bepalingen die het gebruik van de gronden en bouwwerken nader regelen:

- *Nadere eisen*: Hierin kunnen burgemeester en wethouders op grond van een aantal kwalitatief omschreven criteria (woonsituatie, straat- en bebouwingsbeeld en verkeersveiligheid) aanvullende eisen stellen aan de bouwregels.
- *Omgevingsvergunning voor het uitvoeren van werken, geen gebouw zijnde, en van werkzaamheden*: Bij een bestemmingsplan kan worden bepaald dat het verboden is binnen een (bij het plan aan te geven) gebied bepaalde werken die geen bouwwerken zijn of bepaalde werkzaamheden uit te voeren zonder omgevingsvergunning. Dit is om te voorkomen dat een terrein minder geschikt wordt voor de realisering van de desbetreffende bestemming of ter handhaving en bescherming van die bestemming. Voorbeelden zijn afgraven, ophogen, verharderen etc. van gronden of het slopen van een karakteristiek gebouw. Dit wil niet zeggen dat, als voor een werk geen omgevingsvergunning noodzakelijk is, het dan is toegestaan. Het aanleggen kan dan altijd nog in strijd zijn met de algemene gebruiksbevestigingen en/of een specifiek gebruiksverbod. In de paragraaf betreffende 'Omgevingsvergunning voor het uitvoeren van werken, geen gebouw zijnde' is altijd een toetsingscriterium opgenomen aan welke waarden getoetst dient te worden bijvoorbeeld landschappelijke en natuurlijke waarden van een terrein;
- *Gebruiksregels*: In dit onderdeel kan worden aangegeven welke vormen van gebruik men in ieder geval strijdig acht met de bestemming.

Hieronder volgt een beschrijving van de belangrijkste functies in het plangebied en de wijze waarop ze in de voorschriften zijn opgenomen.

Bestemmingen

Het bestemmingsplan De Nieuwe Haven 2013 bevat de volgende bestemmingen:

1. *Bedrijventerrein*
2. *Maatschappelijk- Militair terrein*
3. *Water*

1. *Bedrijventerrein*

De bestemming Bedrijventerrein komt alleen voor in het gebied dat is ingeklemd tussen de Zeedoksluis en het Defensierrein. Binnen dit gebied ligt een deel van de sluis, een spuigemaal en een terrein van het Hoogheemraadschap. Omdat dit gebied ook is gelegen binnen de A-zone op grond van munitiezonering is alle bebouwing en gebruik conserverend opgenomen. Dat desondanks is gekozen voor de bestemming Bedrijventerrein komt voort uit het feit dat het gebied onderdeel uitmaakt van het gezoneerd industriegebied Haven Den Helder.

Binnen de plangrenzen zijn drie windturbines aanwezig, twee van deze windturbines zijn gelegen binnen de bestemming Maatschappelijk –militair terrein en één is gelegen binnen de bestemming bedrijventerrein. In het plan vallen deze windturbines (mast en rotor) binnen de gebiedsaanduiding 'veiligheidszone - windturbine'. Omdat het bestaande windturbines betreffen zijn deze niet voorzien van een nadere veiligheidszone in het kader van externe veiligheid.

2. *Maatschappelijk – Militair terrein*

Het totale terrein is conform de Barro bestemd met de bestemming Maatschappelijk - Militair terrein. De bestemming is globaal van opzet, waarbij zo min mogelijk regels worden weergegeven die de functie zou beperken. Wel is er een maximale bouwhoogte voor het terrein aangegeven van 15 meter conform de bouwmogelijkheden op grond van het huidige bestemmingsplan en de bouwverordening. Dit is gedaan met het oog op het naast het plangebied gelegen Waddengebied welke een hoge landschappelijke en cultuurhistorische waarde heeft.

In de regels is opgenomen dat de maximale bouwhoogte voor bestaande bouwwerken met een grotere hoogte dan 15 meter de bestaande hoogte van dat bouwwerk is. Dit geldt ook ten aanzien van bebouwwerken, geen gebouw zijnde.

Binnen de bestemming wordt aan militaire doeleinden en/of haven gerelateerde civiele bedrijven danwel overheidsdiensten mogelijk gemaakt om aan de wensen van een moderne bedrijfsvoering en beheer van de terreinen in relatie met defensie mogelijk te maken. Door dit begrip worden ook bestaande niet militaire functie mogelijk zoals de betonningsdienst belast met het uitzetten van

boeien, alsmede eventuele medegebruik van havenfaciliteiten door hevengebonden bedrijven. Dit staat los van het verkrijgen van privaatrechtelijke toestemming van de eigenaar van de terreinen.

3. Water

Op de plankaart staan de bestaande in het plangebied aanwezige water aangegeven met de bestemming Water. Binnen deze bestemming is het aanleggen van schepen met de bijbehorende bouwwerken, alsmede het verkeer te water toegestaan.

Het water heeft binnen het plan de primaire functie als Haven waarbij verkeer op onder en door het water is toegestaan. Daarnaast is het water ook esthetisch van belang en heeft het hier een ondergeschikte recreatieve functie. Binnen de aanduiding 'militairoefenterrein' mag de bestemming water tevens worden gebruikt voor militaire doeleinden.

Dubbel - Bestemmingen

Het bestemmingsplan De Nieuwe Haven 2013 bevat de volgende dubbel - bestemmingen:

1. Waterstaat- Waterkering

1. Waterstaat- Waterkering

Door middel van deze bestemming is de primaire waterkering welke ligt op/onder de gebieden langs het Noordhollands kanaal bestemd. Bouwen is slechts toegestaan ten dienste van de bestemming. Diverse werken en werkzaamheden, waaronder grondwerkzaamheden, zijn gebonden aan een aanlegvergunning.

5.4.3 Algemene regels

Hoofdstuk 3 bevat de algemene regels, zoals de anti-dubbeltelbepalingen, algemene bouw, -gebruiks, - ontheffingsregels alsmede de algemene procedureregels.

De bepalingen van 'Algemene regels' vormen de algemene bepalingen van de voorschriften en bevatten alle bepalingen die nog niet ergens anders zijn ondergebracht. Deze bepalingen zijn van algemene aard en gelden in principe voor alle bestemmingen

Artikel 7 Anti dubbeltelbepaling

In dit artikel wordt geregeld hoe kan worden voorkomen dat er in feite meer wordt gebouwd dan het bestemmingsplan beoogd, bijvoorbeeld in het geval (onderdelen van) bouwpercelen van eigenaar wisselen. De regeling is met name van belang met het oog op woningbouw. Door verwerving van een extra (bouw)perceel of een gedeelte daarvan kunnen de gronden niet meegenomen worden in de berekening van de bouwmogelijkheden van het nieuwe perceel als de nieuw verworven gronden al meegenomen zijn in de berekening van een eerdere bouwvergunning. Het is dus niet toegestaan gronden twee keer in te zetten om een omgevingsvergunning te verkrijgen.

Artikel 8 Algemene gebruiksregels

Hieronder zijn vermeld de gebruiksregels die over alle bestemmingen in het bestemmingsplan vallen. Dit voorkomt dat deze gebruiksregels bij iedere bestemming afzonderlijk opgenomen dienen te worden.

Artikel 9 Algemene aanduidingsregels

In dit hoofdstuk worden regels gesteld behorende bij de gebiedsaanduidingen op de digitale verbeelding. In dit bestemmingsplan zijn dat er vier nl. 'Geluidszone – Industrie', 'Veiligheidszone – munitie', 'Veiligheidszone - windturbine' en 'vrijwaringszone-dijk.

Voor een deel zijn deze zones weer onderverdeeld in sub categorieën omdat aan deze subcategorieën andere wetgeving van toepassing is. Daar waar deze aanduiding strijdig is met de bestemming zijn deze aanduidingen maatgevend.

Geluidszone – industrie

De gebiedsaanduiding Geluidszone - industrie behoort bij het industriegebied Haven Den Helder.

De zone loopt van de rand van het industriegebied tot de zonegrens welke buiten het plangebied is gelegen. Ook het terrein van defensie, De nieuwe haven maakt onderdeel uit van het industriegebied.

Voor nieuwe gebouwen waarbinnen een geluidsgevoelige bestemming aanwezig is liggend binnen de zone geldt dat de geluidsbelasting moet voldoen aan de geldende voorkeursgrenswaarde. Is dat niet het geval, dan zal een hogere grenswaarde moeten worden vastgesteld. Een bouwplan is niet mogelijk als de geluidsbelasting ligt boven de waarden waarvoor een hogere waarde kan worden verleend.

Binnen de grenzen van het bestemmingsplan worden er geen geluidsgevoelige bebouwing toegestaan binnen de geluidszone –industrie.

Veiligheidszone- munitie

Aan de oostzijde van het Noordhollands kanaal is een munitieopslagplaats van Defensie gelegen (munitiecomplex 't Kuitje). Vanuit het ministerie van Defensie zijn in februari 2002 acceptatiecontouren vastgesteld met betrekking tot de veiligheid rondom het munitiecomplex. Deze contour is vastgesteld in 3 categorieën A tm C in het bestemmingsplan vertaald naar de subcategorieën A tm C in volgorde van afnemende zwaarte.

Binnen het plangebied zijn alle 3 de zones aanwezig. Met name voor gebruik en bebouwing van gronden heeft het liggen binnen de zonegrens gevolgen (zie ook hoofdstuk 3.5.2 van deze toelichting). De veiligheidszone ligt echter niet over het militair terrein zelf.

Voor de regels heeft dit afhankelijk van de zone gevolgen, waarbij is aangesloten bij het gestelde in de toegestane activiteiten van artikel 2.6.7 van de Barro.

Alle gebouwen liggende binnen de A- en B-zone zijn middels een bouwvlak op de verbeelding aangegeven, afgezien van deze gebouwen zijn geen nieuwe gebouwen toegestaan.

Voor gebouwen liggende binnen de C-zone zijn de gevolgen beperkter deze bebouwing en activiteiten niet mogen worden voorzien van vliet- en gordijngewel constructies alsmede grote glasoppervlakten.

Veiligheidszone- windturbine

De bestaande windturbines gelegen binnen het bestemmingsplan liggen over een 3-tal bestemmingen. Om toch tot een eenduidige bestemmingsregeling te komen zijn de regels voor de windturbines opgenomen binnen de regels behorende bij de gebiedsaanduiding Veiligheidszone – windturbine.

Op de verbeelding dienen de windturbines (mast en rotor) zich te bevinden binnen de gebiedsaanduiding.

Omdat het bestaande windturbines betreffen zijn de locaties niet voorzien van een nadere veiligheidszone in het kader van externe veiligheid.

Vrijwaringszone-dijk

Op grond van de Barro is het verplicht de beschermingszone behorende bij de primaire waterkering op de verbeelding op te nemen. Hierbij wordt onderscheid gemaakt of de waterkering bestaat uit een Dijk of Duinen. Daarbij worden aan eventuele bouwwerken binnen deze zone aanvullende regels gesteld.

Artikel 10 Algemene afwijkingsregels

Dit is een flexibiliteitsbepaling met afwijkingsmogelijkheden die voor alle bestemmingsplannen gelden. In het onderhavige plan gaat het om afwijkingsmogelijkheden voor nutsvoorzieningen, antennemasten en geringe afwijkingen en maatafwijkingen.

Van de afwijking van maten, afmetingen, en percentages, kan pas gebruik worden gemaakt indien er sprake is van een algemeen belang.

5.4.4 Overgangs- en slotregels

De bepalingen van de 'Overgangs- en slotregels' vormen het sluitstuk van de regels en bevatten de overgangsbepalingen en de aanroepitel van het bestemmingsplan.

Artikel 11. Overgangregels

In dit artikel is geregeld wat de juridische gevolgen zijn voor bouwwerken die al bestaan op het moment van tervisielegging van het ontwerp van het plan dan wel nadien nog kunnen worden opgericht in overeenstemming met de daarvoor geldende bepalingen van de Woningwet. Ook wordt geregeld wat de juridische gevolgen zijn van gebruik van de gronden en zich op die gronden bevindende bouwwerken, dat al plaatsvond vóór de datum waarop het onderhavige bestemmingsplan onherroepelijk rechtskracht heeft verkregen.

Bouwwerken

Legale bouwwerken die bestaan op het tijdstip van tervisielegging van het ontwerp van het plan mogen gedeeltelijk of geheel worden vernieuwd of veranderd. Ook mogen zij na het tenietgaan als gevolg van een calamiteit worden herbouwd, op voorwaarde dat de betreffende omgevingsvergunning bij burgemeester en wethouders is aangevraagd binnen achttien weken na de datum van de calamiteit. Het gaat hierbij niet om illegale bouwwerken die zich op gronden bevinden op het tijdstip van tervisielegging van het ontwerpplan, maar zijn gebouwd in strijd met het voorheen, tot die datum geldende plan, daaronder begrepen de overgangsbepalingen van dat plan.

Gebruik

Legaal gebruik van gronden alsmede het gebruik van zich op die gronden bevindende bouwwerken, dat in strijd is met het toegestane gebruik in het onderhavige plan, maar al plaatsvond vóór de datum waarop het plan onherroepelijk rechtskracht heeft verkregen, mag worden voortgezet. Het gaat om illegaal gebruik dat al in strijd was met het voorheen, tot die datum geldende plan, daaronder begrepen de overgangsbepalingen van dat plan en waartegen alsnog kan worden opgetreden.

Het is verboden het met het plan strijdige gebruik te wijzigen, tenzij door wijziging van het gebruik de afwijking van het plan niet wordt vergroot.

Artikel 12. Slotregel

Dit artikel geeft de naam van het bestemmingsplan aan: **De Nieuwe Haven 2013**.

6. Economische uitvoerbaarheid

6.1 Algemeen

Als gevolg van het Besluit ruimtelijke ordening dient er in het kader van het bestemmingsplan een onderzoek te worden gedaan naar de economische en maatschappelijke uitvoerbaarheid van het plan. In dit hoofdstuk wordt ingegaan op de financiële haalbaarheid van het plan.

6.2 Uitvoerbaarheid

Aangezien de gemeente Den Helder niet het bevoegd gezag is voor de gronden gelegen binnen de bestemming Maatschappelijk - Militairterrein en de gronden die daarbuiten zijn gelegen primair een conserverend karakter hebben, heeft het bestemmingsplan geen financiële gevolgen voor de gemeente en daarom in economisch opzicht uitvoerbaar.

7. Overleg en inspraak

Het voorontwerpbestemmingsplan De Nieuwe Haven 2013 heeft vanaf 7 december 2012 tot en met 17 januari 2012 ter inzage gelegen. Het plan heeft fysiek in het gemeentehuis ter inzage gelegen en was te vinden op de gemeentelijke website. Tevens is het voorontwerp toegezonden aan meerdere overleginstanties. De inspraakprocedure op grond van de gemeentelijke inspraakverordening, welke geen juridisch onderdeel is van de bestemmingsplanprocedure, is bedoeld om in de voorbereidingsfase onvolkomenheden te signaleren.

Gedurende de termijn van ter inzage legging hebben wij geen inspraakreacties ontvangen. Wel hebben 5 overleginstanties (Dienst vastgoed defensie namens het ministerie van Defensie, het Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier, de provincie Noord-Holland, de N.V. Nederlandse Gasunie namens ministerie I en M en de veiligheidsregio Noord- Holland Noord) gereageerd op het voorontwerp bestemmingsplan. In deze Nota van beantwoording welke als bijlage 1 aan deze toelichting is bijgevoegd geeft het college van burgemeester en wethouders antwoord op de ontvangen reacties op het voorontwerp bestemmingsplan. De overlegreacties worden kort weergegeven en beantwoord. In de nota van beantwoording wordt ook aangegeven of er naar aanleiding van de reactie veranderingen worden doorgevoerd in het bestemmingsplan. De overleg reacties met andere overheden is als bijlage 2 bij de toelichting opgenomen.

Met de beantwoording van de overlegreacties wordt de fase van het voorontwerp afgesloten. De wijzigingen die uit de reacties voortkomen worden doorgevoerd in het ontwerp bestemmingsplan, waarmee de bestemmingsplanprocedure formeel zal worden opgestart.